

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

60. vuosikerta

30. tammikuuta 2017

Sisältö

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuin

2017/C 030/01 Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 1

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin Tuomioistuin

2017/C 030/02 Asia C-673/13 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 23.11.2016 – Valittajana Euroopan komissio sekä muina osapuolina Stichting Greenpeace Nederland ja Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Muutoksenhaku — Oikeus tutustua toimielinten asiakirjoihin — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — Ympäristö — Århusin yleissopimus — Asetus (EY) N:o 1367/2006 — 6 artiklan 1 kohta — Luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön taloudellisten etujen vahingoittamisen vaara — Ympäristöpäästöihin liittyvien tietojen käsite — Kasvinsuojeluaineiden sisältämän tehoaineen lupamenettelyä koskevat asiakirjat — Tehoaine glyfosaatti) 2

2017/C 030/03 Asia C-442/14: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 23.11.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt College van Beroep voor het bedrijfsleven – Alankomaat) – Bayer CropScience SA-NV ja Stichting De Bijenstichting v. College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden (Ennakkoratkaisupyyntö — Ympäristö — Århusin yleissopimus — Direktiivi 2003/4/EY — 4 artiklan 2 kohta — Yleisön oikeus tiedonsaantiin — Ympäristöön joutuneita päästöjä koskevien tietojen käsite — Direktiivi 91/414/ETY — Direktiivi 98/8/EY — Asetus (EY) N:o 1107/2009 — Kasvinsuojeluaineiden ja biosidituotteiden markkinoille saattaminen — Luottamuksellisuus — Teollisten ja kaupallisten etujen suojelu) 3

2017/C 030/04	Asia C-461/14: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 24.11.2016 – Euroopan komissio v. Espanjan kuningaskunta (Jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 2009/147/EY — Luonnonvaraisten lintujen suojelu — Erityisten suojelutoimien alueet — Direktiivi 85/337/ETY — Tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arviointi — Direktiivi 92/43/ETY — Luontotyyppien suojelu)	4
2017/C 030/05	Asia C-464/14: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 24.11.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal Tributário de Lisboa – Portugali) – SECIL – Companhia Geral de Cal e Cimento SA v. Fazenda Pública (Ennakkoratkaisupyyntö — Pääomien vapaa liikkuvuus — SEUT 63–SEUT 65 artikla — EY–Tunisia-assosiaatiosopimus — 31, 34 ja 89 artikla — EY–Libanon-assosiaatiosopimus — 31, 33 ja 85 artikla — Yhteisövero — Osingot, jotka on saatu yhtiöltä, joka on sijoittautunut samaan jäsenvaltioon kuin osingot saava yhtiö — Osingot, jotka on saatu yhtiöltä, joka on sijoittautunut assosiaatiosopimuksen sopimuspuolena olevaan kolmanteen valtioon — Erilainen kohtelu — Rajoitus — Oikeuttaminen — Verovälvönnän tehokkuus — Mahdollisuus vedota SEUT 64 artiklaan EY–Tunisia-assosiaatiosopimuksen ja EY–Libanon-assosiaatiosopimuksen yhteydessä) . . .	5
2017/C 030/06	Asia C-177/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 23.11.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Bundesgerichtshof – Saksa) – Nelsons GmbH v. Ayonnx Nutripharm GmbH ja Bachblütentreff Ltd (Ennakkoratkaisupyyntö — Tietojen antaminen kuluttajille ja kuluttajansuoja — Asetus (EY) nro 1924/2006 — Elintarvikkeita koskevat ravitsemus- ja terveysväitteet — Siirtymätoimenpiteet — 28 artiklan 2 kohta — Tuotteet, joihin liittyy ennen 1.1.2005 olemassa olleita tavaramerkkejä tai tuotenimiä — Bach-kukkauutevalmisteet — EU-tavaramerkki RESCUE — Tuotteet, joita on markkinoitu ennen 1.1.2005 lääkkeinä ja tämän päivämäärän jälkeen elintarvikkeina)	7
2017/C 030/07	Asia C-314/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 23.11.2016 – Euroopan komissio v. Ranskan tasavalta (Jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 91/271/ETY — Yhdyskuntajätevesien käsittely — 4 artiklan 1 ja 3 kohta — Biologinen tai sitä vastaava käsittely) . . .	8
2017/C 030/08	Asia C-395/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 1.12.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Juzgado de lo Social nº 33 de Barcelona – Espanja) – Mohamed Daouidi v. Bootes Plus SL, Fondo de Garantía Salarial ja Ministerio Fiscal (Ennakkoratkaisupyyntö — Sosiaalipolitiikka — Direktiivi 2000/78/EY — Yhdenvertainen kohtelu työssä ja ammatissa — 1–3 artikla — Kaikenlaisen vammaisuuteen perustuvan syrjinnän kielto — Sen selvittäminen, onko kyse vammaisuudesta — Pitkäaikaisen ruumiillisen, henkisen, älyllisen tai aisteihin liittyvän vamman käsite — Euroopan unionin perusoikeuskirja — 3, 15, 21, 30, 31, 34 ja 35 artikla — Sellaisen työntekijän irtisanominen, joka on toistaiseksi kansallisessa oikeudessa tarkoitettulla tavalla tilapäisesti työkyvytön)	9
2017/C 030/09	Yhdistetyt asiat C-408/15 P ja C-409/15 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 24.11.2016 – Valittajina Ackermann Saatzzucht GmbH & Co.KG ym, sekä muina osapuolina Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto (Muutoksenhaku — Kumoamiskanne — SEUT 263 artiklan neljäs kohta — Muutoksenhakuoikeus — Asiavaltuus — Toimenpide, joka koskee erikseen luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä ”tiettyjen näille erityisten ominaisuuksien” vuoksi — Asetus (EU) N:o 511/2014 — Geenivarojen saantia ja saatavuutta sekä niiden käytöstä saatavien hyötyjen oikeudenmukaista ja tasapuolista jakoa koskevan Nagoyan pöytäkirjan määräysten noudattamistoimenpiteistä käyttäjille unionissa — Asetus (EY) N:o 2100/94 — Kasvilajikkeille yhteisössä annettavan suojelun vaikutusten rajoittaminen — Kasvinjalostajia koskeva poikkeus)	10
2017/C 030/10	Asia C-443/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 24.11.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Labour Court – Irlanti) – David L. Parris v. Trinity College Dublin ym. (Ennakkoratkaisupyyntö — Yhdenvertainen kohtelu työssä ja ammatissa — Direktiivi 2000/78/EY — 2 artikla — Sukupuoliseen suuntautumiseen ja ikään perustuvan syrjinnän kielto — Kansallinen eläkejärjestelmä — Jälkeenjääneen etuuden maksaminen rekisteröidylle kumppanille — Edellytys — Parisuhde rekisteröity ennen kuin järjestelmässä vakuutettu jäsen täytti 60 vuotta — Rekisteröity parisuhde — Ei mahdollinen asianomaisessa jäsenvaltiossa ennen vuotta 2010 — Vakiintunut suhde — 6 artiklan 2 kohta — Ikään perustuvan erilaisen kohtelun oikeutus)	11

2017/C 030/11	Asia C-454/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 24.11.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Hessisches Landesarbeitsgericht – Saksa) – Jürgen Webb-Sämann v. Christopher Seagon (Baumarkt Praktiker DIY GmbH:n maksukyvyttömyysmenettelyn selvitysmies) (Ennakkoratkaisupyyntö — Sosiaalipolitiikka — Direktiivi 2008/94/EY — 8 artikla — Työntekijöiden suoja työnantajan maksukyvyttömyystilanteessa — Sosiaaliturvaa koskevat säännökset — Soveltamisala — Tarvittavat toimenpiteet lisäläkejärjestelmän mukaisten työntekijöiden välittömien tai tulevaisuuteen kohdistuvien oikeuksien turvaamiseksi — Velvollisuutta säätää maksamattomille eläkemaksuille erottamisoikeus maksukyvyttömyysmenettelyssä ei ole)	12
2017/C 030/12	Asia C-486/15 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 30.11.2016 – Valittajana Euroopan komissio sekä muina osapuolina Ranskan tasavalta, Orange ja Saksan liittotasavalta (Muutoksenhaku — Valtiontuki — Taloudelliset toimenpiteet France Télécomin hyväksi — Osakaslainatarjous — Ranskan valtion asiamiesten julkiset ilmoitukset — Päätös, jossa tuki todetaan yhteismarkkinoille soveltumattomaksi — Tuen käsite — Taloudellisen edun käsite — Asiantunteva yksityinen sijoittaja -arviointiperuste — Unionin yleisen tuomioistuimen perusteluvollisuus — TuomioistuINVALVONNAN rajat — Riidanalaisen päätöksen ottaminen huomioon vääristyneellä tavalla)	12
2017/C 030/13	Asia C-642/15 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 1.12.2016 – Toni Klement v. Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto ja Bullerjan GmbH (Muutoksenhaku — Asetus (EY) N:o 207/2009 — EU-tavaramerkki — Kamiinaa esittävä kolmiulotteinen tavaramerkki — 51 artiklan 1 kohdan a alakohhta — EU-tavaramerkin menettämisaatimus — 15 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a alakohhta — Tavaramerkin tosiasiallinen käyttö — Mitättömyysvaatimuksen hylkääminen)	13
2017/C 030/14	Asia C-645/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 24.11.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Bayerischer Verwaltungsgerichtshof – Saksa) – Bund Naturschutz in Bayern eV ja Harald Wilde v. Freistaat Bayern (Ennakkoratkaisupyyntö — Ympäristö — Tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arviointi — Direktiivi 2011/92/EU — Hanke, joka arvioidaan — Liitteessä I oleva 7 kohta — Kansainvälisistä pääliikenneväylistä tehty eurooppalainen sopimus — Nelikaistaisen tien leventäminen alle 10 kilometrin osuudella)	13
2017/C 030/15	Asia C-662/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 24.11.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Oberlandesgericht Düsseldorf – Saksa) – Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG v. BIOS Medical Services GmbH (aiemmin BIOS Naturprodukte GmbH) (Ennakkoratkaisupyyntö — Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen — Direktiivi 93/42/EY — Lääkinnälliset laitteet — I luokan laite (kirurgiset haavasiteet), jonka osalta valmistaja on suorittanut vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyn — Rinnakkaistuonti — Tuojaa koskevien tietojen lisääminen pakkausmerkintöihin — Täydentävä vaatimustenmukaisuuden arviointimenettely)	14
2017/C 030/16	Asia C-152/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 1.12.2016 – Euroopan komissio v. Luxemburgin suurherttuakunta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Asetus (EY) N:o 1071/2009 — Maantieliikenteen harjoittajan ammatin harjoittamisen edellytyksiä koskevat yhteiset säännöt — 16 artiklan 1 ja 5 kohta — Kansallinen sähköinen rekisteri maantiekuljetusyrityksistä — Kyseistä rekisteriä ei ole liitetty yhteen muiden jäsenvaltioiden kansallisten sähköisten rekisterien kanssa)	15
2017/C 030/17	Asia C-520/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Hannover (Saksa) on esittänyt 5.10.2016 – Andrea Witzel, Jannis Witzel ja Jazz Witzel v. Germanwings GmbH	15
2017/C 030/18	Asia C-521/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Hannover (Saksa) on esittänyt 5.10.2016 – Ralf-Achim Vetter, Susanne Glang-Vetter, Anna Louisa Vetter ja Carolin Marie Vetter v. Germanwings GmbH	16

2017/C 030/19	Asia C-529/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Finanzgericht München (Saksa) on esittänyt 17.10.2016 – Hamamatsu Photonics Deutschland GmbH v. Hauptzollamt München	17
2017/C 030/20	Asia C-538/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht Frankfurt am Main (Saksa) on esittänyt 25.10.2016 – Kevin Joseph Devine v. Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA	17
2017/C 030/21	Asia C-539/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht Frankfurt am Main (Saksa) on esittänyt 25.10.2011 – Richard Rodriguez Serin v. HOP!-Regional	18
2017/C 030/22	Asia C-548/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour d'appel de Mons (Belgia) on esittänyt 28.10.2016 – Belgian valtio v. Biologie Dr Antoine SPRL	18
2017/C 030/23	Asia C-549/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Commissione Tributaria di secondo grado di Bolzano (Italia) on esittänyt 31.10.2016 – Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale Ufficio controlli di Bolzano v. Palais Kaiserkrone Srl	19
2017/C 030/24	Asia C-551/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Centrale Raad van Beroep (Alankomaat) on esittänyt 31.10.2016 – J. Klein Schiphorst v. Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen	20
2017/C 030/25	Asia C-558/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Kammergericht Berlin (Saksa) on esittänyt 3.11.2016 – Doris Margret Lisette Mahnkopf	20
2017/C 030/26	Asia C-574/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Espanja) on esittänyt 14.11.2016 – Grupo Norte Facility S.A. v. Angel Manuel Moreira Gómez	21
2017/C 030/27	Asia C-586/16 P: Valitus, jonka Sun Pharmaceutical Industries Ltd, aiemmin Ranbaxy Laboratories Ltd, ja Ranbaxy (UK) Ltd ovat tehneet 17.11.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-460/13, Sun Pharmaceutical Industries ja Ranbaxy (UK) v. komissio, 8.9.2016 antamasta tuomiosta	22
2017/C 030/28	Asia C-588/16 P: Valitus, jonka Generics (UK) Ltd on tehnyt 18.11.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-469/13, Generics (UK) v. komissio, 8.9.2016 antamasta tuomiosta	23
2017/C 030/29	Asia C-590/16: Kanne 21.11.2016 – Euroopan komissio v. Helleenien tasavalta	24
2017/C 030/30	Asia C-591/16 P: Valitus, jonka Lundbeck A/S ja Lundbeck Ltd ovat tehneet 18.11.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-472/13, Lundbeck v. komissio, 8.9.2016 antamasta tuomiosta	25
2017/C 030/31	Asia C-598/16 P: Valitus, jonka Viktor Fedorovyč Janukovyč on tehnyt 23.11.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu yhdeksäs jaosto) asiassa T-346/14, Janukovyč v. neuvosto, 15.9.2016 antamasta tuomiosta	26
2017/C 030/32	Asia C-599/16 P: Valitus, jonka Oleksandr Viktorovyč Janukovyč on tehnyt 23.11.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu yhdeksäs jaosto) asiassa T-348/14, Janukovyč v. neuvosto, 15.9.2016 antamasta tuomiosta	27
2017/C 030/33	Asia C-600/16 P: Valitus, jonka National Iranian Tanker Company on tehnyt 24.11.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-207/15, National Iranian Tanker Company v. neuvosto, 14.9.2016 antamasta tuomiosta	28

2017/C 030/34	Asia C-601/16 P: Valitus, jonka Arrow Group ApS ja Arrow Generics Ltd ovat tehneet 24.11.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-467/13, Arrow Group ja Arrow Generics v. komissio, 8.9.2016 antamasta tuomiosta	29
2017/C 030/35	Asia C-602/16 P: Valitus, jonka Euroopan unionin neuvosto on tehnyt 24.11.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-111/14, Unitec Bio v. neuvosto, 15.9.2016 antamasta tuomiosta	31
2017/C 030/36	Asia C-603/16 P: Valitus, jonka Euroopan unionin neuvosto on tehnyt 24.11.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-139/14, PT Wilmar Bioenergi Indonesia ja PT Wilmar Nabati Indonesia v. neuvosto, 15.9.2016 antamasta tuomiosta	32
2017/C 030/37	Asia C-604/16 P: Valitus, jonka Euroopan unionin neuvosto on tehnyt 24.11.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-121/14, PT Pelita Agung Agrindustri v. neuvosto, 15.9.2016 antamasta tuomiosta	33
2017/C 030/38	Asia C-605/16 P: Valitus, jonka Euroopan unionin neuvosto on tehnyt 24.11.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-120/14, PT Ciliandra Perkasa v. neuvosto, 15.9.2016 antamasta tuomiosta	34
2017/C 030/39	Asia C-606/16 P: Valitus, jonka Euroopan unionin neuvosto on tehnyt 24.11.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-80/14, PT Musim Mas v. neuvosto, 15.9.2016 antamasta tuomiosta	35
2017/C 030/40	Asia C-607/16 P: Valitus, jonka Euroopan unionin neuvosto on tehnyt 24.11.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asioissa T-112/14–T-116/14 ja T-119/14, Molinos Río de la Plata ym. v. neuvosto, 15.9.2016 antamasta tuomiosta	36
2017/C 030/41	Asia C-608/16 P: Valitus, jonka Euroopan unionin neuvosto on tehnyt 24.11.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-117/14, Cargill v. neuvosto, 15.9.2016 antamasta tuomiosta	37
2017/C 030/42	Asia C-609/16 P: Valitus, jonka Euroopan unionin neuvosto on tehnyt 24.11.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-118/14, LDC Argentina v. neuvosto, 15.9.2016 antamasta tuomiosta	38
2017/C 030/43	Asia C-611/16 P: Valitus, jonka Xellia Pharmaceuticals ApS ja Alpharma, LLC, aiemmin Zoetis Products LLC, ovat tehneet 25.11.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-471/13, Xellia Pharmaceuticals ja Alpharma v. komissio, 8.9.2016 antamasta tuomiosta	39
2017/C 030/44	Asia C-614/16 P: Valitus, jonka Merck KGaA on tehnyt 28.11.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-470/13, Merck v. komissio, 8.9.2016 antamasta tuomiosta	40

Unionin yleinen tuomioistuin

2017/C 030/45	Asia T-248/13: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.12.2016 – Al-Ghabra v. komissio (Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka — Tiettyihin Osama bin Ladenia, al-Qaida-verkostoa ja Talebania lähellä oleviin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvat rajoittavat toimenpiteet — Asetus (EY) N:o 881/2002 — Yhdistyneiden Kansakuntien elimen laatimaan luetteloon merkityn henkilön varojen ja taloudellisten resurssien jäädyttäminen — Tällaisen henkilön nimen merkitseminen asetuksen (EY) N:o 881/2002 liitteessä I olevaan luetteloon — Kumoamiskanne — Oikeudenkäynnin kohtuullinen kesto — Velvollisuus tarkistaa ja perustella esitettyjen kanneperusteiden perusteltavuus — TuomioistuINVALVONTA)	42
---------------	---	----

2017/C 030/46	Asia T-764/14: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.12.2016 – European Dynamics Luxembourg ja Evropaiki Dynamiki v. komissio (Julkiset palveluhankinnat — Tarjouspyyntömenettely — ACTS-passitusjärjestelmään liittyvä tekninen apu, kehittäminen ja täytäntöönpano — Tarjoajan tarjouksen hylkääminen — Sopimuksen tekeminen toisen tarjoajan kanssa — Valintaperusteet — Myöntämisperusteet — Perusteluvelvollisuus — Ilmeinen arviointivirhe — Yhdenvertainen kohtelu — Avoimuus)	43
2017/C 030/47	Asia T-95/15: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.12.2016 – Printeos ym. v. komissio (Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Tuoteluetteloon sisältyvien vakiokirjekuorten ja painettujen erikoiskirjekuorten eurooppalaiset markkinat — Päätös, jolla SEUT 101 artiklan rikkominen todetaan — Myyntihintojen koordinointi ja asiakaskunnan jakaminen — Sovintomenettely — Sakot — Perusmäärä — Poikkeuksellinen mukauttaminen — Kokonaisliikevaihdon perusteella laskettava 10 prosentin yläraja — Asetuksen (EY) N:o 1/2003 23 artiklan 2 kohta — Perusteluvelvollisuus — Yhdenvertainen kohtelu)	43
2017/C 030/48	Asia T-397/15: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 14.12.2016 – PAL-Bullermann v. EUIPO – Symaga (PAL) (EU-tavaramerkki — Menettämismenettely — EU-kuviomerkki PAL — Tavaramerkin julistaminen osittain menetetyksi — Tavaramerkin tosiasiallinen käyttö — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 15 artiklan 1 kohdan a alakohta ja 51 artiklan 1 kohdan a alakohta — Muoto, joka poikkeaa rekisteröidystä tavaramerkistä — Asetuksen (EY) N:o 2868/95 22 säännön 3 ja 4 kohta)	44
2017/C 030/49	Asia T-548/15: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.12.2016 – Guiral Broto v. EUIPO – Gastro & Soul (Café del Sol) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin Café del Sol rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiempi kansallinen kuviomerkki Café del Sol — Todistusaineistoa ei ole toimitettu väitemenettelyn oikeudenkäyntikielillä — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 75 ja 76 artikla — Asetuksen (EY) N:o 2868/95 19 ja 20 sääntö — Puolustautumisoikeudet)	45
2017/C 030/50	Asia T-549/15: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.12.2016 – Guiral Broto v. EUIPO – Gastro & Soul (CAFE DEL SOL) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin CAFE DEL SOL rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiempi kansallinen kuviomerkki Café del Sol — Todistusaineistoa ei ole toimitettu väitemenettelyn oikeudenkäyntikielillä — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 75 ja 76 artikla — Asetuksen (EY) N:o 2868/95 19 ja 20 sääntö — Puolustautumisoikeudet)	45
2017/C 030/51	Asia T-744/15: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.12.2016 – Puro Italian Style v. EUIPO (smartline) (EU-tavaramerkki — Hakemus kuviomerkin smartline rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohta)	46
2017/C 030/52	Asia T-745/15: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 14.12.2016 – Scorpio Poland v. EUIPO – Eckes Granini Group (YO!) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin YO! rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiempi kansallinen sanamerkki YO — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)	46
2017/C 030/53	Asia T-24/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.12.2016 – Sovena Portugal – Consumer Goods v. EUIPO – Mueloliva (FONTOLIVA) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Euroopan unionin nimeävä kansainvälinen rekisteröinti — Sanamerkki FONTOLIVA — Aikaisempi kansallinen sanamerkki FUENOLIVA — Suhteellinen hylkäysperuste — Aikaisemman tavaramerkin rekisteröinnin voimassaolo — Uusien tosiseikkojen ja todisteiden esittäminen unionin yleisessä tuomioistuimessa — Aikaisemman tavaramerkin tosiasiallinen käyttö — Päätöksen muuttamista koskeva toimivalta — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta, 42 artiklan 2 ja 3 kohta sekä 65 ja 76 artikla)	47

2017/C 030/54	Asia T-58/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.12.2016 – Apax Partners v. EUIPO – Apax Partners Midmarket (APAX) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin APAX rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiempi kansainvälinen sanamerkki APAX — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Tavaroiden ja palveluiden samankaltaisuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta)	48
2017/C 030/55	Asia T-154/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 14.12.2016 – Grid applications v. EUIPO (APlan) (EU-tavaramerkki — Hakemus sanamerkin APlan rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Kuvailevuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c alakohta)	48
2017/C 030/56	Asia T-809/16: Kanne 18.11.2016 – Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank v. SRB	49
2017/C 030/57	Asia T-811/16: Kanne 18.11.2016 – Di Bernardo v. komissio	49
2017/C 030/58	Asia T-813/16: Kanne 21.11.2016 – Abes v. komissio	50
2017/C 030/59	Asia T-818/16: Kanne 22.11.2016 – Netflix International ja Netflix v. komissio	51
2017/C 030/60	Asia T-832/16: Kanne 25.11.2016 – Celio International v. komissio	52
2017/C 030/61	Asia T-835/16: Kanne 28.11.2016 – Louvers Belgium v. komissio	53
2017/C 030/62	Asia T-836/16: Kanne 30.11.2016 – Puola v. komissio	54
2017/C 030/63	Asia T-841/16: Kanne 24.11.2016 – Alex v. komissio	55
2017/C 030/64	Asia T-855/16: Kanne 7.12.2016 – Fertisac v. ECHA	56
2017/C 030/65	Asia T-865/16: Kanne 7.12.2016 – Fútbol Club Barcelona v. komissio	57
2017/C 030/66	Asia T-868/16: Kanne 11.12.2016 – QI ym. v. komissio ja EKP	58
2017/C 030/67	Asia T-872/16: Kanne 9.12.2016 – repowermap v. EUIPO – Repower (REPOWER)	58

IV

*(Tiedotteet)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä**(2017/C 030/01)***Viimeisin julkaisu**

EUVL C 22, 23.1.2017

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 14, 16.1.2017

EUVL C 6, 9.1.2017

EUVL C 475, 19.12.2016

EUVL C 462, 12.12.2016

EUVL C 454, 5.12.2016

EUVL C 441, 28.11.2016

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 23.11.2016 – Valittajana Euroopan komissio sekä muina osapuolina Stichting Greenpeace Nederland ja Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)

(Asia C-673/13 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Oikeus tutustua toimielinten asiakirjoihin — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — Ympäristö — Århusin yleissopimus — Asetus (EY) N:o 1367/2006 — 6 artiklan 1 kohta — Luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön taloudellisten etujen vahingoittamisen vaara — Ympäristöpäästöihin liittyvien tietojen käsite — Kasvinsuojeluaineiden sisältämän tehoaineen lupamenettelyä koskevat asiakirjat — Tehoaine glyfosaatti)

(2017/C 030/02)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan komissio (asiamiehet: B. Smulders, P. Ondrůšek, P. Oliver ja L. Pignataro-Nolin)

Väliintulijat, jotka tukevat valittajan vaatimuksia: American Chemistry Council Inc. (ACC), CropLife America Inc. ja National Association of Manufacturers of the United States of America (NAM) (edustajat: M. Abenhaim, avocat, K. Nordlander, advokat, ja P. Harrison, solicitor), CropLife International AISBL (CLI) (edustajat: D. Abrahams, barrister, R. Cana ja E. Mullier, avocats, ja A. Patsa, dikigoros), European Chemical Industry Council (Cefic) ja European Crop Protection Association (ECPA) (edustajat: I. Antypas ja D. Waelbroeck, avocats, ja D. Slater, solicitor), European Crop Care Association (ECCA) (edustaja: S. Pappas, dikigoros) ja Saksan liittotasavalta (asiamiehet: T. Henze ja A. Lippstreu)

Muut osapuolet: Stichting Greenpeace Nederland ja Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (edustajat: B. Kloostra ja A. van den Biesen, advocaten)

Väliintulija, joka tukee muiden osapuolten vaatimuksia: Ruotsin kuningaskunta (asiamiehet: E. Karlsson, L. Swedenborg, A. Falk, U. Persson, C. Meyer-Seitz ja N. Otte Widgren)

Tuomiolauselma

- 1) Unionin yleisen tuomioistuimen 8.10.2013 antama tuomio Stichting Greenpeace Nederland ja PAN Europe vastaan komissio (T-545/11, EU:T:2013:523) kumotaan.
- 2) Asia T-545/11 palautetaan unionin yleiseen tuomioistuimeen.
- 3) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

⁽¹⁾ EUVL C 71, 8.3.2014.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 23.11.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt College van Beroep voor het bedrijfsleven – Alankomaat) – Bayer CropScience SA-NV ja Stichting De Bijenstichting v. College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden

(Asia C-442/14) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Ympäristö — Århusin yleissopimus — Direktiivi 2003/4/EY — 4 artiklan 2 kohta — Yleisön oikeus tiedonsaantiin — Ympäristöön joutuneita päästöjä koskevien tietojen käsite — Direktiivi 91/414/ETY — Direktiivi 98/8/EY — Asetus (EY) N:o 1107/2009 — Kasvinsuojeluaineiden ja biosidituotteiden markkinoille saattaminen — Luottamuksellisuus — Teollisten ja kaupallisten etujen suojeleminen)

(2017/C 030/03)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Bayer CropScience SA-NV ja Stichting De Bijenstichting

Vastapuoli: College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden

Muu osapuoli: Maktesim-Agan Holland BV

Tuomiolauselma

- 1) Ympäristötiedon julkisesta saatavuudesta ja neuvoston direktiivin 90/313/ETY kumoamisesta 28.1.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/4/EY 4 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että se, että kasvinsuojeluaineen tai biosidituotteen markkinoille saattamista koskevan luvan hakija ei ole kyseisen luvan saamiseksi säädettyssä menettelyssä pyytänyt kyseisen menettelyn aikana toimitettujen tietojen luottamuksellista käsittelyä kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta 15.7.1991 annetun neuvoston direktiivin 91/414 14 artiklan, biosidituotteiden markkinoille saattamisesta 16.2.1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY 19 artiklan tai kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta sekä neuvoston direktiivien 79/117/ETY ja 91/414/ETY kumoamisesta 21.10.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 33 artiklan 4 kohdan ja 63 artiklan perusteella, ei ole esteenä sille, että toimivaltainen viranomaisena, jolle kolmas esittää kyseisen menettelyn päättymisen jälkeen pyynnön saada tutustua kyseisiin tietoihin direktiivin 2003/4 perusteella, tutkii markkinoille saattamista koskevan luvan hakijan esittämän vastalauseen, joka koskee kyseistä pyyntöä, ja tarvittaessa hylkää pyynnön kyseisen direktiivin 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohdan perusteella, koska asianomaisten tietojen ilmaiseminen vaikuttaisi haitallisesti kaupallisten tai teollisten tietojen luottamuksellisuuteen.
- 2) Direktiivin 2003/4 4 artiklan 2 kohdan toista alakohtaa on tulkittava siten, että

— kyseisessä säännöksessä tarkoitetun ympäristöön joutuneiden päästöjen käsitteen soveltamisalaan kuuluvat kasvinsuojeluaineiden tai biosidituotteiden ja niiden sisältämien aineiden kaltaisten tuotteiden tai aineiden päästöt ympäristöön edellyttäen, että kyseiset päästöt ovat todellisia tai ennakoitavissa olevia tavanomaisissa tai realistisissa käyttöolosuhteissa

- kyseisessä säännöksessä tarkoitetun ympäristöön joutuneita päästöjä koskevien tietojen käsitteen soveltamisalaan kuuluvat tiedot, jotka koskevat näiden tuotteiden tai aineiden "ympäristöön joutuneiden päästöjen" luonnetta, koostumusta, määrää, ajankohtaa ja paikkaa, sekä tiedot, jotka koskevat kyseisten päästöjen lyhyempi- tai pidempiaikaisia vaikutuksia ympäristöön, ja erityisesti tiedot, jotka koskevat ympäristössä asianomaisen tuotteen levittämisen jälkeen esiintyviä jäämiä, sekä tutkimukset, jotka koskevat aineen levittämisen yhteydessä tapahtuvan kulkeutumisen mittaamista, siitä riippumatta, ovatko nämä tiedot peräisin kokonaan tai osittain kentällä toteutetuista tutkimuksista, laboratoriotutkimuksista vai kulkeutumistutkimuksista.
- 3) Direktiivin 2003/4 4 artiklan 2 kohdan toista alakohtaa on tulkittava siten, että pyydettyä saada tutustua ympäristöön joutuneita päästöjä koskeviin tietoihin, joiden ilmaisemisella vahingoitettaisiin kyseisen direktiivin 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a, d, f, g ja h alakohdassa tarkoitettua etua, yksinomaan asian kannalta merkitykselliset tiedot, jotka voidaan irrottaa tietolähteestä ja jotka koskevat ympäristöön joutuneita päästöjä, on ilmoitettava, jos kyseiset tiedot on mahdollista erottaa mainitussa lähteessä olevista muista tiedoista, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on selvitettävä.

⁽¹⁾ EUVL C 462, 22.12.2014.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 24.11.2016 – Euroopan komissio v. Espanjan kuningaskunta

(Asia C-461/14) ⁽¹⁾

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Direktiivi 2009/147/EY — Luonnonvaraisten lintujen suojelu — Erityisten suojelutoimien alueet — Direktiivi 85/337/ETY — Tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arviointi — Direktiivi 92/43/ETY — Luontotyyppien suojelu)

(2017/C 030/04)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: C. Hermes, E. Sanfrutos Cano, D. Loma-Osorio Lerena ja G. Wilms)

Vastaaja: Espanjan kuningaskunta (asiamies: A. Gavela Llopis)

Tuomiolauselma

- 1) Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut päivämäärää 29.7.2008 edeltävänä aikana luonnonvaraisten lintujen suojelusta 30.11.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/147/EY 4 artiklan 4 kohdan mukaisia velvoitteitaan ja kyseisen päivämäärän jälkeisenä aikana luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21.5.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY 6 artiklan 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut Campiñas de Sevillan erityisellä suojelualueella tarpeellisia toimenpiteitä luontotyyppien ja lajien elinympäristöjen heikentymisen sekä niitä lajeja koskevien häiriöiden estämiseksi, joita varten kyseinen alue on osoitettu.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Euroopan komissio ja Espanjan kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 462, 22.12.2014.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 24.11.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal Tributário de Lisboa – Portugali) – SECIL – Companhia Geral de Cal e Cimento SA v. Fazenda Pública

(Asia C-464/14) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Pääomien vapaa liikkuvuus — SEUT 63–SEUT 65 artikla — EY–Tunisia-assosiaatiosopimus — 31, 34 ja 89 artikla — EY–Libanon-assosiaatiosopimus — 31, 33 ja 85 artikla — Yhteisövero — Osingot, jotka on saatu yhtiöltä, joka on sijoittautunut samaan jäsenvaltioon kuin osingot saava yhtiö — Osingot, jotka on saatu yhtiöltä, joka on sijoittautunut assosiaatiosopimuksen sopimuspuolena olevaan kolmanteen valtioon — Erilainen kohtelu — Rajoitus — Oikeuttaminen — Verovalvonnan tehokkuus — Mahdollisuus vedota SEUT 64 artiklaan EY–Tunisia-assosiaatiosopimuksen ja EY–Libanon-assosiaatiosopimuksen yhteydessä)

(2017/C 030/05)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Tributário de Lisboa

Pääasian asianosaiset

Kantaja: SECIL – Companhia Geral de Cal e Cimento SA

Vastaaja: Fazenda Pública

Tuomiolauselma

1) SEUT 63 ja SEUT 65 artiklaa on tulkittava siten, että

- Portugaliin sijoittautunut yhtiö, joka saa osinkoja yhtiöiltä, jotka ovat sijoittautuneet Tunisiaan tai Libanoniin, voi vedota SEUT 63 artiklaan riitauttaakseen verokohtelun, jota kyseisessä jäsenvaltiossa sovelletaan mainittuihin osinkoihin ja joka perustuu lainsäädäntöön, jonka tarkoituksena ei ole, että sitä sovelletaan yksinomaan tilanteisiin, joissa osingot saava yhtiö käyttää ratkaisevaa vaikutusvaltaa osingot jakavaan yhtiöön
- sellainen lainsäädäntö, josta on kyse pääasiassa ja jonka mukaan jäsenvaltiossa asuva yhtiö voi vähentää saamansa osingot veronsa perusteesta joko täysimääräisesti tai osittain silloin, kun kyseiset osingot jakaa samassa jäsenvaltiossa asuva yhtiö, mutta ei voi tehdä tällaista vähennystä silloin, kun osingot jakavat yhtiöt asuvat kolmannessa valtiossa, merkitsee jäsenvaltioiden ja kolmansien valtioiden väliseen pääomien vapaaseen liikkuvuuteen kohdistuvaa rajoitusta, joka lähtökohtaisesti kielletään SEUT 63 artiklassa
- kieltäytyminen soveltaa veron perusteesta tehtävää täysimääräistä tai osittaista vähennystä, joista säädetään yhteisöverokoodeksin (Código do Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Coletivas), sellaisena kuin se oli voimassa vuonna 2009, 46 §:n 1 ja 8 momentissa, voidaan oikeuttaa yleistä etua koskevilla pakottavilla syillä, jotka liittyvät tarpeeseen varmistaa verovalvonnan tehokkuus, jos osingot saavan yhtiön asuinjäsenvaltion veroviranomaisten kannalta osoittautuu mahdottomaksi saada kolmannelta valtiolta, jossa kyseiset osingot jakava yhtiö asuu, tietoja, joiden avulla voidaan tarkistaa, että edellytys, joka koskee viimeksi mainitun yhtiön velvollisuutta maksaa veroa, täyttyy
- kieltäytymistä soveltaa yhteisöverokoodeksin kyseisen version 46 §:n 11 momentin mukaista osittaista vähennystä ei voida oikeuttaa yleistä etua koskevilla pakottavilla syillä, jotka liittyvät tarpeeseen varmistaa verovalvonnan tehokkuus, silloin, kun kyseistä säännöstä voidaan soveltaa tilanteissa, joissa sitä, että osingot jakava yhtiö on velvollinen maksamaan veroa kotivaltiossa, ei voida tarkistaa, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on määritettävä.

2) SEUT 64 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että

- koska veroetuja koskevan säännösten (Estatuto dos Benefícios Fiscais), sellaisena kuin se oli voimassa vuonna 2009, 41 §:n 5 momentin b kohdassa säädetyn sijoituksiin liittyvän sopimusperusteisten verotuksellisten etujen järjestelmän ja kyseisen lain 42 §:ssä säädetyn Afrikan maista, joiden virallinen kieli on portugali, tai Itä-Timorista peräisin olevia osinkoja koskevan järjestelmän käyttöönotolla ei muutettu oikeudellista sääntelyä, joka koskee Tunisiasta ja Libanonista peräisin olevia osinkoja, mainittujen järjestelmien käyttöönotto ei vaikuttanut siihen, että se, ettei kyseisiin kolmansiin valtioihin sijoittautuneiden yhtiöiden maksamiin osinkoihin sovelleta mahdollisuutta täysimääräiseen tai osittaiseen verovähennykseen, luokitellaan voimassa olevaksi rajoitukseksi

- jäsenvaltio luopuu SEUT 64 artiklan 1 kohdassa määrätystä mahdollisuudesta silloin, kun se kumoamatta tai muuttamatta voimassa olevaa lainsäädäntöä muodollisesti tekee assosiaatiosopimuksen kaltaisen kansainvälisen sopimuksen, jonka sellaisessa määräyksessä, jolla on välitön oikeusvaikutus, määrätään tietyn SEUT 64 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun pääomien luokan vapauttamisesta; tällainen muutos sovellettavissa oikeussäännöissä on siltä osin kuin on kyse vaikutuksesta mahdollisuuteen vedota SEUT 64 artiklan 1 kohtaan näin ollen rinnastettava sellaisen uuden lainsäädännön antamiseen, joka perustuu voimassa olevasta lainsäädännöstä poikkeavaan ajatteluun.
- 3) Brysselissä 17.7.1995 allekirjoitetun ja Euroopan yhteisön ja Euroopan hiili- ja teräsyhteisön puolesta 26.1.1998 tehdyllä neuvoston ja komission päätöksellä 98/238/EY, EHTY hyväksytyn Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Tunisian tasavallan välisestä assosioinnista tehdyn Euro-Välimeri-sopimuksen 34 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että
- sillä on välitön oikeusvaikutus ja siihen voidaan vedota sellaisessa tilanteessa, josta on kyse pääasiassa ja jossa Portugalissa asuva yhtiö saa Tunisiassa asuvalta yhtiöltä osinkoja sellaisen suoran sijoituksen perusteella, jonka se on tehnyt osingot jakavaan yhtiöön, sellaisen verokohtelun riitauttamiseksi, jota kyseisiin osinkoihin sovelletaan Portugalissa
 - sellainen lainsäädäntö, josta on kyse pääasiassa ja jonka mukaan jäsenvaltiossa asuva yhtiö voi täysimääräisesti tai osittain vähentää veronsa perusteesta osingot, jotka se saa samassa jäsenvaltiossa asuvalta yhtiöltä, mutta ei voi vähentää osinkoja, jotka se saa Tunisiassa asuvalta yhtiöltä, merkitsee pääomien vapaaseen liikkuvuuteen kohdistuvaa rajoitusta, joka suorien sijoitusten ja erityisesti niistä saatujen voittojen kotiuttamisen yhteydessä on lähtökohtaisesti kielletty kyseisen sopimuksen 34 artiklan 1 kohdassa
 - mainitun sopimuksen 89 artikla ei rajoita saman sopimuksen 34 artiklan 1 kohdan vaikutusta sellaisessa tilanteessa, josta on kyse pääasiassa
 - kieltäytyminen soveltaa yhteisöverokodeksin, sellaisena kuin se oli voimassa vuonna 2009, 46 §:n 1 ja 8 momentin mukaista saatujen osinkojen täysimääräistä tai osittaista vähennystä osingot saavan yhtiön veron perusteesta voidaan oikeuttaa yleistä etua koskevilla pakottavilla syillä, jotka liittyvät tarpeeseen varmistaa verovalvonnan tehokkuus, jos osingot saavan yhtiön asuinjäsenvaltion viranomaisten kannalta osoittautuu mahdottomaksi saada Tunisian tasavallalta, jossa kyseiset osingot jakava yhtiö asuu, tietoja, joiden avulla voidaan tarkistaa, että edellytys, joka koskee osingot jakavan yhtiön velvollisuutta maksaa veroa, täyttyy
 - kieltäytymistä soveltaa yhteisöverokodeksin kyseisen version 46 §:n 11 momentin mukaista osittaista vähennystä ei voida oikeuttaa yleistä etua koskevilla pakottavilla syillä, jotka liittyvät tarpeeseen varmistaa verovalvonnan tehokkuus, silloin, kun kyseistä säännöstä voidaan soveltaa tilanteissa, joissa sitä, että osingot jakava yhtiö on velvollinen maksamaan veroa asuinvaltiossaan Tunisiassa, ei voida tarkistaa, minkä määrittäminen on ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen asiana.
- 4) Luxemburgissa 17.6.2002 allekirjoitetun ja Euroopan yhteisön puolesta 14.2.2006 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2006/356/EY hyväksytyn Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Libanonin tasavallan välisestä assosiaatiosta tehdyn Euro-Välimeri-sopimuksen 31 artiklaa on tulkittava siten, että
- sillä on välitön oikeusvaikutus
 - sellainen tilanne, josta on kyse pääasiassa ja joka koskee sellaisten osinkojen verokohtelua, jotka perustuvat Portugalissa asuvan henkilön Libanoniin tekemiin suoriin sijoituksiin, on mainitun sopimuksen 33 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu tilanne; näin ollen kyseisen sopimuksen 33 artiklan 1 kohta ei ole esteenä sille, että sopimuksen 31 artiklaan vedotaan tässä tapauksessa
 - sellainen lainsäädäntö, josta on kyse pääasiassa ja jonka mukaan jäsenvaltiossa asuva yhtiö voi täysimääräisesti tai osittain vähentää veronsa perusteesta osingot, jotka se saa samassa jäsenvaltiossa asuvalta yhtiöltä, mutta ei voi vähentää osinkoja, jotka se saa Libanonissa asuvalta yhtiöltä, merkitsee pääomien vapaaseen liikkuvuuteen kohdistuvaa rajoitusta, joka on lähtökohtaisesti kielletty kyseisen sopimuksen 31 artiklassa
 - mainitun sopimuksen 85 artikla ei rajoita mainitun 31 artiklan vaikutusta sellaisessa tilanteessa, josta on kyse pääasiassa

- kieltäytyminen soveltaa yhteisöverokoodeksin, sellaisena kuin se oli voimassa vuonna 2009, 46 §:n 1 ja 8 momentin mukaista saatujen osinkojen täysimääräistä tai osittaista vähennystä osingot saavan yhtiön veron perusteesta voidaan oikeuttaa yleistä etua koskevilla pakottavilla syillä, jotka liittyvät tarpeeseen varmistaa verovalvonnan tehokkuus, jos osingot saavan yhtiön asuinjäsenvaltion veroviranomaisten kannalta osoittautuu mahdottomaksi saada Libanonin tasavallalta, jossa kyseiset osingot jakava yhtiö asuu, tietoja, joiden avulla voidaan tarkistaa, että edellytys, joka koskee viimeksi mainitun yhtiön velvollisuutta maksaa veroa, täyttyy
 - kieltäytymistä soveltaa yhteisöverokoodeksin kyseisen version 46 §:n 11 momentin mukaista osittaista vähennystä ei voida oikeuttaa yleistä etua koskevilla pakottavilla syillä, jotka liittyvät tarpeeseen varmistaa verovalvonnan tehokkuus, silloin, kun kyseistä säännöstä voidaan soveltaa tilanteissa, joissa sitä, että osingot jakava yhtiö on velvollinen maksamaan veroa asuinvaltiossaan Libanonissa, ei voida tarkistaa, minkä määrittäminen on ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen asiana.
- 5) Siltä osin kuin on kyse seurauksista, joita SEUT 63–SEUT 65 artiklan ja Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Tunisian tasavallan välisestä assosioinnista tehdyn Euro–Välimeri-sopimuksen ja Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Libanonin tasavallan välisestä assosiaatiosta tehdyn Euro–Välimeri-sopimuksen tulkinnalla on pääasian kannalta,
- silloin, kun sen jäsenvaltion viranomaiset, jossa osingot saava yhtiö asuu, voivat saada Tunisian tasavallan, jossa osingot jakava yhtiö asuu, viranomaisilta tietoja, joiden avulla ne voivat tarkistaa, että edellytys, joka koskee osingot jakavan yhtiön velvollisuutta maksaa veroa, täyttyy, SEUT 63 ja SEUT 65 artikla ja Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Tunisian tasavallan välisestä assosioinnista tehdyn Euro–Välimeri-sopimuksen 34 artiklan 1 kohta ovat esteenä kieltäytymiselle soveltaa yhteisöverokoodeksin, sellaisena kuin se oli voimassa vuonna 2009, 46 §:n 1 momentin tai 46 §:n 8 momentin mukaista saatujen osinkojen täysimääräistä tai osittaista vähentämistä osingot saavan yhtiön veron perusteesta ilman, että Portugalin tasavalta voi tältä osin vedota SEUT 64 artiklan 1 kohtaan
 - SEUT 63 ja SEUT 65 artikla ja Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Tunisian tasavallan välisestä assosioinnista tehdyn Euro–Välimeri-sopimuksen 34 artiklan 1 kohta ja Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Libanonin tasavallan välisestä assosiaatiosta tehdyn Euro–Välimeri-sopimuksen 31 artikla ovat esteenä kieltäytymiselle soveltaa yhteisöverokoodeksin kyseisen version 46 §:n 11 momentin mukaista saatujen osinkojen osittaista vähentämistä osingot saavan yhtiön veron perusteesta silloin, kun kyseistä säännöstä voidaan soveltaa tilanteissa, joissa sitä, että osingot jakavat yhtiöt ovat velvollisia maksamaan veroa asuinvaltiossaan Tunisiassa tai Libanonissa, ei voida tarkistaa – mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on määritettävä – ilman, että Portugalin tasavalta voi tältä osin vedota SEUT 64 artiklan 1 kohtaan
 - unionin oikeuden vastaisesti kannetut rahamäärät on palautettava korkoineen verovelvolliselle.

⁽¹⁾ EUVL C 34, 2.2.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 23.11.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Bundesgerichtshof – Saksa) – Nelsons GmbH v. Ayonnax Nutripharm GmbH ja Bachblütentreff Ltd

(Asia C-177/15) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Tietojen antaminen kuluttajille ja kuluttajansuoja — Asetus (EY) nro 1924/2006 — Elintarvikkeita koskevat ravitsemus- ja terveysväitteet — Siirtymätoimenpiteet — 28 artiklan 2 kohta — Tuotteet, joihin liittyy ennen 1.1.2005 olemassa olleita tavaramerkkejä tai tuotenimiä — Bachkukkauutevalmisteet — EU-tavaramerkki RESCUE — Tuotteet, joita on markkinoitu ennen 1.1.2005 lääkkeinä ja tämän päivämäärän jälkeen elintarvikkeina)

(2017/C 030/06)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Nelsons GmbH

Vastapuolet: Ayonnax Nutripharm GmbH ja Bachblütentreff Ltd

Tuomiolauselma

Elintarvikkeita koskevista ravitsemus- ja terveysväitteistä 20.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1924/2006, sellaisena kuin se on muutettuna 15.1.2008 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 107/2008, 28 artiklan 2 kohdan alkuosaa on tulkittava siten, että tätä säännöstä sovelletaan tilanteessa, jossa elintarviketta, johon on liitetty tavaramerkki tai tuotenimi, on markkinoitu ennen 1.1.2005 lääkkeenä ja tämän päivämäärän jälkeen elintarvikkeena, vaikka sillä on samat aineelliset ominaisuudet ja siihen on liitetty sama tavaramerkki tai tuotenimi.

⁽¹⁾ EUVL C 213, 29.6.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 23.11.2016 – Euroopan komissio v. Ranskan tasavalta

(Asia C-314/15) ⁽¹⁾

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Direktiivi 91/271/ETY — Yhdyskuntajätevesien käsittely — 4 artiklan 1 ja 3 kohta — Biologinen tai sitä vastaava käsittely)

(2017/C 030/07)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: O. Beynet ja E. Manhaeve)

Vastaaja: Ranskan tasavalta (asiamiehet: S. Ghiandoni, A. Daly ja D. Colas)

Tuomiolauselma

- 1) Ranskan tasavalta ei ole noudattanut yhdyskuntajätevesien käsittelystä 21.5.1991 annetun neuvoston direktiivin 91/271/ETY, sellaisena kuin tämä on muutettuna 22.10.2008 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1137/2008, 4 artiklan 1 ja 3 kohdan mukaisia veloitteitaan, koska se ei ole varmistanut kaikkien yhdyskuntajätevesien biologista tai vastaavaa käsittelyä Goyaven, Bastelican, Morne-à-l'Eaun, Aiguilles-Château-Ville Vieillen, Borgo-Nordin, Isolan, Plombières-les-Bainsin, Saint-Cérén, Vinceyn, Etueffontin eikä Volx et Villeneuveen taajamista peräisin olevalle yhdyskuntajätevedelle eli ei millekään päästöille taajamista, joiden asukasvastineluku on 10 000–15 000 haavoittumiselle alttiiden alueiden ulkopuolella, tai joiden asukasvastineluku on 2 000–10 000 ja joiden jätevedet johdetaan sisävesiin tai suistoihin.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Ranskan tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 294, 7.9.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 1.12.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona – Espanja) – Mohamed Daouidi v. Bootes Plus SL, Fondo de Garantía Salarial ja Ministerio Fiscal

(Asia C-395/15) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Sosiaalipolitiikka — Direktiivi 2000/78/EY — Yhdenvertainen kohtelu työssä ja ammatissa — 1–3 artikla — Kaikenlaisen vammaisuuteen perustuvan syrjinnän kieltä — Sen selvittäminen, onko kyse vammaisuudesta — Pitkäaikaisen ruumiillisen, henkisen, älyllisen tai aisteihin liittyvän vamman käsite — Euroopan unionin perusoikeuskirja — 3, 15, 21, 30, 31, 34 ja 35 artikla — Sellaisen työntekijän irtisanominen, joka on toistaiseksi kansallisessa oikeudessa tarkoitettulla tavalla tilapäisesti työkyvytön)

(2017/C 030/08)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Mohamed Daouidi

Vastaajat: Bootes Plus SL, Fondo de Garantía Salarial ja Ministerio Fiscal

Tuomiolauselma

Yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27.11.2000 annettua neuvoston direktiiviä 2000/78/EY on tulkittava siten, että

- se, että asianomainen henkilö on työtaturman vuoksi toistaiseksi kansallisessa oikeudessa tarkoitettulla tavalla tilapäisesti työkyvytön, ei sinällään merkitse, että henkilön työkykyyn kohdistuva rajoite voidaan katsoa ”pitkäaikaiseksi” direktiivissä käytetyssä vammaisuuden käsitteessä tarkoitettulla tavalla, kun tätä käsitettä tarkastellaan vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen, joka hyväksyttiin Euroopan yhteisön puolesta 26.11.2009 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2010/48/EY, valossa
- indisiona siitä, että rajoite voidaan katsoa ”pitkäaikaiseksi”, voi olla muun muassa se, että hetkellä, jolloin syrjiväksi väitetty toimenpide toteutettiin, asianomaisen henkilön työkyvyttömyyden päättymishetkeä ei voitu lyhyellä aikavälillä selvästi ennakoida, tai se, että työkyvyttömyys saattaa pitkittyä huomattavasti ennen asianomaisen henkilön toipumista
- selvittäessään sitä, onko asianomaisen henkilön työkykyyn kohdistuva rajoite pitkäaikainen, ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tukeuduttava kaikkiin käytettävissään oleviin objektiivisiin seikkoihin, kuten henkilön terveydentilaa koskeviin asiakirjoihin ja todistuksiin, jotka on laadittu sairaanhoitoa ja lääketiedettä koskevien nykytietojen perusteella.

⁽¹⁾ EUVL C 354, 26.10.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 24.11.2016 – Valittajina Ackermann Saatzucht GmbH & Co.KG ym, sekä muina osapuolina Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto

(Yhdistetyt asiat C-408/15 P ja C-409/15 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Kumoamiskanne — SEUT 263 artiklan neljäs kohta — Muutoksenhakuoikeus — Asiavaltuus — Toimenpide, joka koskee erikseen luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä ”tiettyjen näille erityisten ominaisuuksien” vuoksi — Asetus (EU) N:o 511/2014 — Geenivarojen saantia ja saatavuutta sekä niiden käytöstä saatavien hyötyjen oikeudenmukaista ja tasapuolista jakoa koskevan Nagoyan pöytäkirjan määräysten noudattamistoimenpiteistä käyttäjille unionissa — Asetus (EY) N:o 2100/94 — Kasvilajikkeille yhteisössä annettavan suojelun vaikutusten rajoittaminen — Kasvinjalostajia koskeva poikkeus)

(2017/C 030/09)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittajat: asiassa C-408/16 P: Ackermann Saatzucht GmbH & Co.KG, Böhm-Nordkartoffel Agrarproduktion GmbH & Co. OHG, Deutsche Saatveredelung AG, Ernst Benary, Samenzucht GmbH, Freiherr Von Moreau Saatzucht GmbH, Hybro Saatzucht GmbH & Co. KG, Klemm + Sohn GmbH & Co. KG, KWS Saat AG, Norddeutsche Pflanzenzucht Hans-Georg Lembke KG, Nordsaat Saatzuchts GmbH, Peter Franck-Oberaspach, P. H. Petersen Saatzucht Lundsgaard GmbH, Saatzucht Streng – Engelen GmbH & Co. KG, Saka Pflanzenzucht GmbH & Co. KG, Strube Research GmbH & Co. KG, Gartenbau und Spezialkulturen Westhoff GbR ja W. von Borries-Eckendorf GmbH & Co. KG, sekä asiassa C-409/15 P: ABZ Aardbeien Uit Zaad Holding BV, Agriom BV, Agrisemen BV, Anthura BV, Barenbrug Holding BV, De Bolster BV, Evanthia BV, Gebr. Vletter & Den Haan VOF, Hilverda Kooij BV, Holland-Select BV, Konst Breeding BV, Koninklijke Van Zanten BV, Kweek- en Researchbedrijf Agirco BV, Kwekerij de Wester-Bouwing BV, Limgroup BV ja Ontwikkelingsmaatschappij Het Idee BV (edustajat: asianajat P. de Jong, E. Bertolotto, K. Claeys, P. Vlaeminck ja B. Van Vooren, avocats)

Muut osapuolet: Euroopan parlamentti (asiamiehet: L. Visaggio, J. Rodrigues ja R. van de Westelaken) ja Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: M. Simm ja M. Moore)

Tuomiolauselmia

1) Valitukset hylätään.

2) Ackermann Saatzucht GmbH & Co. KG, Böhm-Nordkartoffel Agrarproduktion GmbH & Co. OHG, Deutsche Saatveredelung AG, Ernst Benary, Samenzucht GmbH, Freiherr Von Moreau Saatzucht GmbH, Hybro Saatzucht GmbH & Co. KG, Klemm + Sohn GmbH & Co. KG, KWS Saat AG, Norddeutsche Pflanzenzucht Hans-Georg Lembke KG, Nordsaat Saatzuchts GmbH, M. Peter Franck-Oberaspach, P. H. Petersen Saatzucht Lundsgaard GmbH, Saatzucht Streng – Engelen GmbH & Co. KG, Saka Pflanzenzucht GmbH & Co. KG, Strube Research GmbH & Co. KG, Gartenbau und Spezialkulturen Westhoff GbR, W. von Borries-Eckendorf GmbH & Co. KG, ABZ Aardbeien Uit Zaad Holding BV, Agriom BV, Agrisemen BV, Anthura BV, Barenbrug Holding BV, De Bolster BV, Evanthia BV, Gebr. Vletter & Den Haan VOF, Hilverda Kooij BV, Holland-Select BV, Konst Breeding BV, Koninklijke Van Zanten BV, Kweek- en Researchbedrijf Agirco BV, Kwekerij de Wester-Bouwing BV, Limgroup BV ja Ontwikkelingsmaatschappij Het Idee BV velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 328, 5.10.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 24.11.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Labour Court – Irlanti) – David L. Parris v. Trinity College Dublin ym.

(Asia C-443/15) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Yhdenvertainen kohtelu työssä ja ammatissa — Direktiivi 2000/78/EY — 2 artikla — Sukupuoliseen suuntautumiseen ja ikään perustuvan syrjinnän kieltä — Kansallinen eläkejärjestelmä — Jälkeenjääneen etuuden maksaminen rekisteröidylle kumppanille — Edellytys — Parisuhde rekisteröity ennen kuin järjestelmässä vakuutettu jäsen täytti 60 vuotta — Rekisteröity parisuhde — Ei mahdollinen asianomaisessa jäsenvaltiossa ennen vuotta 2010 — Vakiintunut suhde — 6 artiklan 2 kohta — Ikään perustuvan erilaisen kohtelun oikeutus)

(2017/C 030/10)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Labour Court

Pääasian asianosaiset

Valittaja: David L. Parris

Vastapuolet: Trinity College Dublin, Higher Education Authority, Department of Public Expenditure and Reform ja Department of Education and Skills

Tuomiolauselma

- 1) Yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27.11.2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/78/EY 2 artiklaa on tulkittava siten, että kansallinen säännöstö, jossa ammatillisessa etuusjärjestelmässä asetetaan sen edellytykseksi, että järjestelmän jäsenen jälkeenjääneellä rekisteröidyllä kumppanilla on oikeus jälkeenjääneen etuuteen, se, että parisuhde oli rekisteröity ennen kuin jäsen täytti 60 vuotta, kun asianomainen jäsen ei kansallisen lainsäädännön mukaan voinut rekisteröidä parisuhdetta ennen tämän ikärajan saavuttamista, ei merkitse sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvaa syrjintää.
- 2) Direktiivin 2000/78 2 artiklaa ja 6 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevan kaltainen kansallinen lainsäädäntö, jossa ammatillisessa etuusjärjestelmässä asetetaan sen edellytykseksi, että järjestelmän jäsenen jälkeenjääneellä rekisteröidyllä kumppanilla on oikeus jälkeenjääneen etuuteen, se, että parisuhde oli rekisteröity ennen kuin jäsen täytti 60 vuotta, kun asianomainen jäsen ei kansallisen lainsäädännön mukaan voinut rekisteröidä parisuhdetta ennen tämän ikärajan saavuttamista, ei merkitse ikään perustuvaa syrjintää.
- 3) Direktiivin 2000/78 2 artiklaa ja 6 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevan kaltainen kansallinen säännöstö ei voi luoda syrjintää, joka perustuu sukupuoliseen suuntautumiseen ja iän yhteisvaikutukseen, kun tämä säännöstö ei merkitse sukupuoliseen suuntautumiseen eikä ikään perustuvaa syrjintää, kun niitä tarkastellaan erikseen.

⁽¹⁾ EUVL C 354, 26.10.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 24.11.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Hessisches Landesarbeitsgericht – Saksa) – Jürgen Webb-Sämann v. Christopher Seagon (Baumarkt Praktiker DIY GmbH:n maksukyvyttömyysmenettelyn selvitysmies)

(Asia C-454/15) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Sosiaalipolitiikka — Direktiivi 2008/94/EY — 8 artikla — Työntekijöiden suoja työnantajan maksukyvyttömyystilanteessa — Sosiaaliturvaa koskevat säännökset — Soveltamisala — Tarvittavat toimenpiteet lisäeläkejärjestelmän mukaisten työntekijöiden välittömien tai tulevaisuuteen kohdistuvien oikeuksien turvaamiseksi — Velvollisuutta säätää maksamattomille eläkemaksuille erottamisoikeus maksukyvyttömyysmenettelyssä ei ole)

(2017/C 030/11)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hessisches Landesarbeitsgericht

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Jürgen Webb-Sämann

Vastapuoli: Christopher Seagon (Baumarkt Praktiker DIY GmbH:n maksukyvyttömyysmenettelyn selvitysmies)

Tuomiolauselma

Työntekijöiden suojasta työnantajan maksukyvyttömyystilanteessa 22.10.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/94/EY 8 artiklaa on tulkittava siten, ettei se edellytä, että työnantajan maksukyvyttömyystilanteessa palkoista pidätetyt entisen työntekijän eläkemaksuiksi muunnetut määrät, jotka kyseisen työnantajan olisi pitänyt siirtää eläketilille tämän hyväksi, jätetään maksukyvyttömyysmenettelyn kohteena olevan omaisuuden ulkopuolelle.

⁽¹⁾ EUVL C 389, 23.11.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 30.11.2016 – Valittajana Euroopan komissio sekä muina osapuolina Ranskan tasavalta, Orange ja Saksan liittotasavalta

(Asia C-486/15 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Valtiontuki — Taloudelliset toimenpiteet France Télécomin hyväksi — Osakaslainatarjous — Ranskan valtion asiamiesten julkiset ilmoitukset — Päätös, jossa tuki todetaan yhteismarkkinoille soveltumattomaksi — Tuen käsite — Taloudellisen edun käsite — Asiantunteva yksityinen sijoittaja -arviointiperuste — Unionin yleisen tuomioistuimen perusteluvollisuus — Tuomioistuinvalvonnan rajat — Riidanalaisen päätöksen ottaminen huomioon vääristyneellä tavalla)

(2017/C 030/12)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan komissio (asiamiehet: C. Giolito, B. Stromsky, D. Grespan ja T. Maxian Rusche)

Muut osapuolet: Ranskan tasavalta (asiamiehet: G. de Bergues, D. Colas ja J. Bousin), Orange, aiemmin France Télécom (edustajat: S. Hautbourg ja S. Cochard-Quesson, avocats) ja Saksan liittotasavalta

Tuomiolauselma

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Ranskan tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 381, 16.11.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 1.12.2016 – Toni Klement v. Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto ja Bullerjan GmbH

(Asia C-642/15 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Asetus (EY) N:o 207/2009 — EU-tavaramerkki — Kamiinaa esittävä kolmiulotteinen tavaramerkki — 51 artiklan 1 kohdan a alakohta — EU-tavaramerkin menettämiskaatus — 15 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a alakohta — Tavaramerkin tosiasiallinen käyttö — Mitättömyysvaatimuksen hylkääminen)

(2017/C 030/13)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Toni Klement (edustaja: J. Weiser, Rechtsanwalt)

Muut osapuolet: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: A. Schifko) ja Bullerjan GmbH

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan unionin yleisen tuomioistuimen 24.9.2015 antama tuomio Klement v. SMHV – Bullerjan (kamiinan muoto) (T-211/14, ei julkaistu, EU:T:2015:688) kumotaan.
- 2) Asia palautetaan Euroopan unionin yleiseen tuomioistuimeen.
- 3) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

⁽¹⁾ EUVL C 68, 22.2.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 24.11.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Bayerischer Verwaltungsgerichtshof – Saksa) – Bund Naturschutz in Bayern eV ja Harald Wilde v. Freistaat Bayern

(Asia C-645/15) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Ympäristö — Tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arviointi — Direktiivi 2011/92/EU — Hanke, joka arvioidaan — Liitteessä I oleva 7 kohta — Kansainvälisistä pääliikenneväylistä tehty eurooppalainen sopimus — Nelikaistaisen tien leventäminen alle 10 kilometrin osuudella)

(2017/C 030/14)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Bund Naturschutz in Bayern eV ja Harald Wilde

Vastapuoli: Freistaat Bayern

Muu osapuoli: Stadt Nürnberg

Tuomiolauselma

- 1) Tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 13.12.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/92/EU liitteessä I olevan 7 kohdan c alakohtaa ei voida tulkita niin, että tämä säännös koskee sellaista tien kunnostamishanketta, joka pääasiassa kyseessä olevan tavoin tosin koskee alle 10 kilometrin pituisia tieosuutta mutta merkitsee vähintään nelikaistaisen tien laajentamista tai kunnostamista.
- 2) Direktiivin 2011/92 liitteessä I olevan 7 kohdan b alakohtaa on tulkittava niin, että kyseisessä säännöksessä tarkoitettulla "moottoriliikennetiellä" tarkoitetaan teitä, jotka vastaavat teknisiltä ominaisuuksiltaan Genevessä 15.11.1975 allekirjoitetun kansainvälisistä pääliikenneväylistä tehdyn eurooppalaisen sopimuksen (AGR-sopimus) liitteessä II olevassa II.3 kappaleessa olevaa määritelmää, vaikka kyseinen tie ei olisikaan osa tässä sopimuksessa säänneltyä kansainvälisten pääliikenneväylien verkostoa tai vaikka se sijaitisi kaupunkialueella.
- 3) Direktiivin 2011/92 liitteessä I olevan 7 kohdan b alakohdassa tarkoitettua rakentamisen käsitettä on tulkittava niin, että sillä tarkoitetaan sellaisten rakenteiden toteuttamista, joita ei ennestään ole ollut olemassa, tai ennestään olemassa olevien rakenteiden fyysistä muuttamista. Arvioidessaan sitä, voidaanko tällaista muuttamista pitää laajuudeltaan ja luonteeltaan mainittua rakentamista vastaavana, ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on otettava huomioon kyseisten rakenteiden kaikki ominaisuudet eikä pelkästään tieosuuden pituutta ja sitä, säilytetäänkö tien alkuperäinen linjaus.

⁽¹⁾ EUVL C 90, 7.3.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 24.11.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Oberlandesgericht Düsseldorf – Saksa) – Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG v. BIOS Medical Services GmbH (aiemmin BIOS Naturprodukte GmbH)

(Asia C-662/15) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen — Direktiivi 93/42/ETY — Lääkinnälliset laitteet — I luokan laite (kirurgiset haavasiteet), jonka osalta valmistaja on suorittanut vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyn — Rinnakkaistuonti — Tuoja koskevien tietojen lisääminen pakkausmerkintöihin — Täydentävä vaatimustenmukaisuuden arviointimenettely)

(2017/C 030/15)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberlandesgericht Düsseldorf

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG

Vastapuoli: BIOS Medical Services GmbH (aiemmin BIOS Naturprodukte GmbH)

Tuomiolauselma

Lääkinnällisistä laitteista 14.6.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/42/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 5.9.2007 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2007/47/EY, 1 artiklan 2 kohdan f alakohdtaa ja 11 artiklaa on tulkittava siten, ettei niissä velvoiteta pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen, CE-merkinnällä varustetun ja mainitussa 11 artiklassa tarkoitetun vaatimustenmukaisuuden arvioinnin kohteena olleen lääkinällisen laitteen rinnakkaistuoja suorittamaan uutta arviointia, jolla on tarkoitus todistaa niiden tietojen vaatimustenmukaisuus, joiden avulla kyseinen rinnakkaistuoja yksilöidään ja jotka tämä lisää kyseisen laitteen pakkausmerkintöihin saattaakseen sen markkinoille tuontijäsenvaltiossa.

⁽¹⁾ EUVL C 118, 4.4.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 1.12.2016 – Euroopan komissio v. Luxemburgin suurherttuakunta

(Asia C-152/16) ⁽¹⁾

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Asetus (EY) N:o 1071/2009 — Maantieliikenteen harjoittajan ammatin harjoittamisen edellytyksiä koskevat yhteiset säännöt — 16 artiklan 1 ja 5 kohta — Kansallinen sähköinen rekisteri maantiekuljetusyrityksistä — Kyseistä rekisteriä ei ole liitetty yhteen muiden jäsenvaltioiden kansallisten sähköisten rekisterien kanssa)

(2017/C 030/16)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamies: J. Hottiaux)

Vastaaja: Luxemburgin suurherttuakunta (asiamies: D. Holderer)

Tuomiolauselma

- 1) Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut maantieliikenteen harjoittajan ammatin harjoittamisen edellytyksiä koskevista yhteisistä säännöistä ja neuvoston direktiivin 96/26/EY kumoamisesta 21.10.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1071/2009 16 artiklan 1 ja 5 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole perustanut kansallista sähköistä rekisteriä maantiekuljetusyrityksistä ja koska se ei ole liittännyt sitä yhteen muiden jäsenvaltioiden kansallisten sähköisten rekisterien kanssa.
- 2) Luxemburgin suurherttuakunta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 191, 30.5.2016.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Hannover (Saksa) on esittänyt 5.10.2016 – Andrea Witzel, Jannis Witzel ja Jazz Witzel v. Germanwings GmbH

(Asia C-520/16)

(2017/C 030/17)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Amtsgericht Hannover

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Andrea Witzel, Jannis Witzel ja Jazz Witzel

Vastaaja: Germanwings GmbH

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko asetuksen (EY) N:o 261/2004 ⁽¹⁾ 5 artiklan 3 kohtaa tulkittava siten, että se, olisiko olosuhteet voitu välttää, koskee ainoastaan poikkeuksellisten olosuhteiden ilmentymistä, vai koskeeko se myös poikkeuksellisten olosuhteiden seurauksia eli peruuttamista tai pitkäaikaista viivästymistä?
- 2) Jos unionin tuomioistuin vastaa ensimmäiseen kysymykseen siten, että se, olisiko olosuhteet voitu välttää, koskee viivästymistä: Jos poikkeukselliset olosuhteet vaikuttavat edeltävällä lennolla olevaan lentokoneeseen, onko asianomaisen lentoliikenteen harjoittajan jo tällöin – sen jälkeen, kun poikkeukselliset olosuhteet ovat ilmentyneet edeltävällä lennolla – pyrittävä hankkimaan korvaava kone, vai voiko se odottaa siihen saakka, kunnes on varmaa, että poikkeukselliset olosuhteet johtavat seuraavan lennon huomattavaan viivästymiseen?
- 3) Jos unionin tuomioistuin vastaa ensimmäiseen kysymykseen siten, että se, olisiko olosuhteet voitu välttää, koskee viivästymistä: Onko charter-lentokoneen varaaminen toiselta lentoliikenteen harjoittajalta kohtuutonta, jos siitä aiheutuvat kustannukset ovat noin kolminkertaisia varsinaisesta lennosta aiheutuviin kustannuksiin verrattuina?

⁽¹⁾ Matkustajille heidän lennolle pääsyänsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 261/2004 (EUVL 2004, L 46, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Hannover (Saksa) on esittänyt 5.10.2016 – Ralf-Achim Vetter, Susanne Glang-Vetter, Anna Louisa Vetter ja Carolin Marie Vetter v. Germanwings GmbH

(Asia C-521/16)

(2017/C 030/18)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Amtsgericht Hannover

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Ralf-Achim Vetter, Susanne Glang-Vetter, Anna Louisa Vetter ja Carolin Marie Vetter

Vastaaja: Germanwings GmbH

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko asetuksen (EY) N:o 261/2004 ⁽¹⁾ 5 artiklan 3 kohtaa tulkittava siten, että se, olisiko olosuhteet voitu välttää, koskee ainoastaan poikkeuksellisten olosuhteiden ilmentymistä, vai koskeeko se myös poikkeuksellisten olosuhteiden seurauksia eli peruuttamista tai pitkäaikaista viivästymistä?
- 2) Jos unionin tuomioistuin vastaa ensimmäiseen kysymykseen siten, että se, olisiko olosuhteet voitu välttää, koskee viivästymistä: Jos poikkeukselliset olosuhteet vaikuttavat edeltävällä lennolla olevaan lentokoneeseen, onko asianomaisen lentoliikenteen harjoittajan jo tällöin – sen jälkeen, kun poikkeukselliset olosuhteet ovat ilmentyneet edeltävällä lennolla – pyrittävä hankkimaan korvaava kone, vai voiko se odottaa siihen saakka, kunnes on varmaa, että poikkeukselliset olosuhteet johtavat seuraavan lennon huomattavaan viivästymiseen?
- 3) Jos unionin tuomioistuin vastaa ensimmäiseen kysymykseen siten, että se, olisiko olosuhteet voitu välttää, koskee viivästymistä: Onko charter-lentokoneen varaaminen toiselta lentoliikenteen harjoittajalta kohtuutonta, jos siitä aiheutuvat kustannukset ovat noin kolminkertaisia varsinaisesta lennosta aiheutuviin kustannuksiin verrattuina?

⁽¹⁾ Matkustajille heidän lennolle pääsyänsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 261/2004 (EUVL 2004, L 46, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Finanzgericht München (Saksa) on esittänyt 17.10.2016 – Hamamatsu Photonics Deutschland GmbH v. Hauptzollamt München

(Asia C-529/16)

(2017/C 030/19)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Finanzgericht München

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Hamamatsu Photonics Deutschland GmbH

Vastaaja: Hauptzollamt München

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Voidaanko yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92, ⁽¹⁾ sellaisena kuin se on muutettuna 16.11.2000 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 2700/2000, ⁽²⁾ säännösten mukaan osapuolten sopimaa siirtohintaa, joka koostuu aluksi laskuun merkitystä ja ilmoitetusta määrästä ja tilikauden päättymisen jälkeen tehdystä kiinteämääräisestä korjauksesta, käyttää jakoperustetta soveltamalla tullausarvona riippumatta siitä, joutuvatko asianosaiset tilikauden päätteeksi maksamaan lisää vai saavatko ne hyvitystä?
- 2) Jos edelliseen kysymykseen vastataan myöntävästi,

voidaanko tullausarvo tarkastaa tai määrittää yksinkertaistettujen laskelmien avulla, jos on hyväksyttävä siirtohintaan jälkikäteen (sekä ylös- että alaspäin) tehtävien mukautusten vaikutukset?

⁽¹⁾ EYVL 1992, L 302, s. 1.

⁽²⁾ EYVL 2000, L 311, s. 17.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht Frankfurt am Main (Saksa) on esittänyt 25.10.2016 – Kevin Joseph Devine v. Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA

(Asia C-538/16)

(2017/C 030/20)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landgericht Frankfurt am Main

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Kevin Joseph Devine

Vastapuoli: Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 12.12.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1215/2012 ⁽¹⁾ 7 artiklan 1 alakohdan a alakohtaa tulkittava siten, että sopimusta koskevan asian käsitteen alaan kuuluu myös matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 29[5]/91 kumoamisesta 11.2.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 261/2004 ⁽²⁾ 7 artiklan mukainen korvausvaatimus, joka on esitetty lennosta vastaavaa lentoliikenteen harjoittajaa vastaan, joka ei ole asianomaisen matkustajan sopimuspuoli?

2) Siltä osin kuin asetuksen (EY) N:o 1215/2012 7 artiklan 1 alakohtaa voidaan soveltaa:

onko silloin, kun matkustajaa kuljetetaan kaksi lentoa käsittävällä lentoreitillä ilman merkittävän pituista välilaskua kauttakululentokentällä, lentomatkustajan lopullista määräpaikkaa pidettävä asetuksen (EU) N:o 1215/2012 7 artiklan 1 alakohdan b alakohdan toisen luetelmakohdan mukaisena täytäntöönpanopaikkana myös silloin, kun kanteessa esitettävä asetuksen (EY) N:o 261/2004 7 artiklan mukainen korvausvaatimus perustuu matkan ensimmäisellä osuudella ilmenneeseen viivästykseen ja kanne kohdistuu ensimmäisestä lennosta vastannutta lentoliikenteen harjoittajaa vastaan, joka ei ole kuljetussopimuksen sopimuspuoli?

⁽¹⁾ EUVL 2012, L 351, s. 1.

⁽²⁾ EUVL 2004, L 46, s. 1.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht Frankfurt am Main (Saksa) on esittänyt 25.10.2011 –
Richard Rodriguez Serin v. HOP!-Regional**

(Asia C-539/16)

(2017/C 030/21)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landgericht Frankfurt am Main

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Richard Rodriguez Serin

Vastapuoli: HOP!-Regional

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 ⁽¹⁾ 5 artiklan 1 alakohdan a alakohtaa tulkittava siten, että sopimusta koskevan asian käsitteen alaan kuuluu myös matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 29[5]/91 kumoamisesta 11.2.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 261/2004 ⁽²⁾ 7 artiklan mukainen korvausvaatimus, joka on esitetty lennosta vastaavaa lentoliikenteen harjoittajaa vastaan, joka ei ole asianomaisen matkustajan sopimuspuoli?

2) Siltä osin kuin asetuksen (EY) N:o 44/2001 5 artiklan 1 alakohtaa voidaan soveltaa:

onko silloin, kun matkustajaa kuljetetaan kaksi lentoa käsittävällä lentoreitillä ilman merkittävän pituista välilaskua kauttakululentokentällä, lentomatkustajan lopullista määräpaikkaa pidettävä asetuksen (EY) N:o 44/2001 5 artiklan 1 alakohdan b alakohdan toisen luetelmakohdan mukaisena täytäntöönpanopaikkana myös silloin, kun kanteessa esitettävä asetuksen (EY) N:o 261/2004 7 artiklan mukainen korvausvaatimus perustuu matkan ensimmäisellä osuudella ilmenneeseen viivästykseen ja kanne kohdistuu ensimmäisestä lennosta vastannutta lentoliikenteen harjoittajaa vastaan, joka ei ole kuljetussopimuksen sopimuspuoli?

⁽¹⁾ EYVL 2001, L 12, s. 1.

⁽²⁾ EUVL 2004, L 46, s. 1.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour d'appel de Mons (Belgia) on esittänyt 28.10.2016 – Belgian valtio
v. Biologie Dr Antoine SPRL**

(Asia C-548/16)

(2017/C 030/22)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour d'appel de Mons

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Belgian valtio

Vastapuoli: Biologie Dr Antoine SPRL

Ennakkoratkaisukysymykset

Vastaako se, että osakeoption liikkeeseen laskeva yhtiö voi kirjata kyseisen option luovutushinnan tuotoksi sen tilikauden aikana, jona optio käytetään tai option voimassaoloaika päättyy, jotta voidaan ottaa huomioon riski, jonka option liikkeeseenlaskija ottaa antamansa sitoumuksen perusteella, eikä sen tilikauden aikana, jona option luovutus saatetaan päätökseen ja sen hinta on lopullisesti saatu, jolloin option liikkeeseenlaskijan ottamaa riskiä arvioidaan erikseen varauksen kirjaamisen yhteydessä, yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden tilinpäätöksistä 25.7.1978 annetussa neljännessä direktiivissä (direktiivi 78/660/ETY, EYVL L 222, 14.8.1978, s. 11) säädettyjä taseen laatimista koskevia säännöksiä, joiden mukaan

- tilinpäätöksen on annettava oikea ja riittävä kuva yhtiön varoista ja vastuista, rahoitusasemasta sekä tuloksesta (direktiivin 2 artiklan 3 kohta),
- varaukset on tarkoitettu sellaisia luonteeltaan selvästi määriteltyjä menetyksiä tai velkoja varten, jotka tilinpäätöspäivänä ovat joko todennäköisiä tai varmoja mutta joiden määrä ja syntymisen ajankohta on epävarma (direktiivin 20 artiklan 1 kohta).
- arvostuksessa on noudatettava varovaisuutta ja erityisesti:
 - ainoastaan tilikauden loppuun mennessä toteutuneet voitot saadaan ilmoittaa tilinpäätöksessä,
 - kaikki sellaiset ennakoitavissa olevat vastuut ja mahdolliset menetykset, jotka liittyvät kyseiseen tai sitä edeltäneeseen tilikauteen, on otettava huomioon, vaikka tällaiset vastuut ja menetykset tulisivat tietoon vasta tilinpäätöspäivän ja tilinpäätöksen laatimisen välisenä aikana (direktiivin 31 artiklan 1 kohdan c alakohtaa ja bb alakohta),
- kaikki tilikauden tuotot ja kulut on otettava huomioon riippumatta tällaisen tuoton tai kulun saanti- tai maksupäivästä (direktiivin 31 artiklan 1 kohdan d alakohta)
- vastaaviin ja vastattaviin kuuluvat omaisuuserät on arvostettava erikseen (direktiivin 31 artiklan 1 kohdan e alakohta)?

Ennakkoratkaisupyynnö, jonka Commissione Tributaria di secondo grado di Bolzano (Italia) on esittänyt 31.10.2016 – Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale Ufficio controlli di Bolzano v. Palais Kaiserchron Srl

(Asia C-549/16)

(2017/C 030/23)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Commissione Tributaria di secondo grado di Bolzano

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale Ufficio controlli di Bolzano

Vastapuoli: Palais Kaiserchron Srl

Ennakkoratkaisukysymys

Onko yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY⁽¹⁾ 401 artiklaa tulkittava siten, että arvonlisävero ja rekisteröintivero (joka kohdistuu 26.4.1986 annetun tasavallan presidentin asetuksen nro 131 40 §:ssä ja tässä asetuksessa olevan maksutaulukon 1 osassa olevan 5 §:n 1 momentin a bis alakohdassa tarkoitettuihin käyttöomaisuutta koskeviin vuokrasopimuksiin) voidaan kantaa kumulatiivisesti, vai siten, että viimeksi mainittu vero on luonteeltaan liikevaihtovero?

⁽¹⁾ EUVL 2006, L 347, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Centrale Raad van Beroep (Alankomaat) on esittänyt 31.10.2016 – J. Klein Schiphorst v. Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

(Asia C-551/16)

(2017/C 030/24)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Centrale Raad van Beroep

Pääasian asianosaiset

Valittaja: J. Klein Schiphorst

Vastapuoli: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Voidaanko asetuksen N:o 883/2004⁽¹⁾ 64 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädettyä toimivaltaa, kun otetaan huomioon asetuksen N:o 883/2004 63 ja 7 artikla sekä asetuksen N:o 883/2004 tavoite ja soveltamisala ja henkilöiden ja työntekijöiden vapaa liikkuvuus, käyttää siten, että työttömyysetuuden maastaviennin pidentämistä koskeva hakemus lähtökohtaisesti hylätään, ellei Uwv katso, että otettaessa huomioon konkreettisen tapauksen erityiset olosuhteet, esimerkiksi se, että työn saantiin on olemassa konkreettinen ja toteen näytettävä mahdollisuus, päätöstä maastaviennin jatkamisen epäämisestä ei voida kohtuudella tehdä?

Jos tähän vastataan kieltävästi:

2) Miten jäsenvaltioiden on sitten käytettävä asetuksen N:o 883/2004 64 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädettyä toimivaltaa?

⁽¹⁾ Sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta 29.4.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 883/2004 (EUVL 2004, L 166, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Kammergericht Berlin (Saksa) on esittänyt 3.11.2016 – Doris Margret Lisette Mahnkopf

(Asia C-558/16)

(2017/C 030/25)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Kammergericht Berlin

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Doris Margret Lisette Mahnkopf

Muu osapuoli: Sven Mahnkopf

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko asetuksen N:o 650/2012 ⁽¹⁾ 1 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että asetuksen soveltamisalaan (perimys) kuuluvat myös kansallisen oikeuden säännökset, joilla – kuten Saksan siviililain (Bürgerliches Gesetzbuch; jäljempänä BGB) 1371 §:n 1 momentilla – säännellään puolison kuoleman jälkeisiä varallisuussuhteita korottamalla toisen puolison lakimääräistä perintöosuutta?
- 2) Jos kysymykseen 1 vastataan kieltävästi, onko asetuksen N:o 650/2012 68 artiklan 1 alakohtaa ja 67 artiklan 1 kohtaa tulkittava kuitenkin siten, että eloonjääneen puolison perintöosuus voidaan ottaa kokonaisuudessaan eurooppalaiseen perintötodistukseen myös silloin, kun kyseinen osuus käsittää BGB:n 1371 §:n 1 momentin kaltaisen varallisuus-oikeudellisen säännön nojalla tehtyyn korotukseen perustuvan murto-osan?

Jos tähän on lähtökohtaisesti vastattava kieltävästi, onko tähän vastattava kuitenkin poikkeuksellisesti myöntävästi tilanteessa, jossa

- a) perintötodistus on annettu vain siinä tarkoituksessa, että perillisten oikeuksiin voidaan vedota tietyssä toisessa jäsenvaltiossa perittävän siellä olevan omaisuuden osalta, ja
- b) ratkaisu perimyksestä (asetuksen N:o 650/2012 4 ja 21 artikla) ja – riippumatta siitä, mitä lainvalintasääntöjä sovelletaan – aviovarallisuussuhteisiin liittyviä kysymyksiä koskeva ratkaisu on annettava saman kansallisen lain nojalla?
- 3) Jos kysymyksiin 1 ja 2 on kokonaisuudessaan vastattava kieltävästi, onko asetuksen N:o 650/2012 68 artiklan 1 alakohtaa tulkittava siten, että varallisuus-oikeudellisen säännön nojalla korotettu eloonjääneen puolison perintöosuus voidaan ottaa kokonaisuudessaan – korotuksen vuoksi kuitenkin vain ilmoitusluonteisesti – eurooppalaiseen perintötodistukseen?

⁽¹⁾ Toimivallasta, sovellettavasta laista, päätösten tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta ja virallisten asiakirjojen hyväksymisestä ja täytäntöönpanosta perintöasioissa sekä eurooppalaisen perintötodistuksen käyttöönnotosta 4.7.2012 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 650/2012 (EUVL 2012, L 201, s. 107).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Espanja) on esittänyt 14.11.2016 – Grupo Norte Facility S.A. v. Angel Manuel Moreira Gómez

(Asia C-574/16)

(2017/C 030/26)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Grupo Norte Facility S.A.

Vastapuoli: Angel Manuel Moreira Gómez

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko määräaikaisten ja vakituisten työntekijöiden yhdenvertaisen kohtelun periaatteen kannalta katsottava, että työsopimuksen päättymisen työntekijöiden asemasta annetun lain 49 §:n 1 momentin c kohdassa tarkoitettu "objektiivisista syistä" ja sen päättäminen saman lain 52 §:ssä tarkoitetuilla "objektiivisilla perusteilla" ovat "samankaltaisia tilanteita" ja että se, että ensiksi mainitussa tapauksessa maksetaan erisuuruinen korvaus kuin jälkimmäisessä, merkitsee siten Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta 28.6.1999 annetussa neuvoston direktiivissä 1999/70 ⁽¹⁾ kiellettyä määräaikaisten ja vakituisten työntekijöiden erilaista kohtelua?

- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko niin, että niillä sosiaalipoliittisilla tavoitteilla, joilla "avustavaksi sopimukseksi" kutsutun sopimusmuodon käyttöön ottaminen perusteltiin, voidaan puitesopimuksen 4 lausekkeen 1 kohdan mukaan perustella myös avustavan sopimuksen päättymisestä maksettavana pienempänä korvauksena ilmenevä erilainen kohtelu silloin, kun työnantaja voi vapaasti päättää, että sopimus tehdään määräaikaiseksi?
- 3) Jos katsotaan, ettei puitesopimuksen 4 lausekkeen 1 kohdan mukaista kohtuullista oikeuttamisperustetta ole, edellyttääkö direktiivin 1999/70/EY tehokkaan vaikutuksen varmistaminen sellaista tulkintaa, että määräaikaisten ja vakituisten työntekijöiden erilaista kohtelua työsopimuksen päättymisestä edellä mainitun Espanjan lainsäädännön nojalla maksettavissa korvauksissa on pidettävä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 21 artiklassa kiellettynä syrjintänä, joka on unionin oikeuden yleisiin periaatteisiin kuuluvien yhdenvertaisen kohtelun ja syrjintäkiellon periaatteiden vastaista?

(¹) EYVL 1999, L 175, s. 43.

Valitus, jonka Sun Pharmaceutical Industries Ltd, aiemmin Ranbaxy Laboratories Ltd, ja Ranbaxy (UK) Ltd ovat tehneet 17.11.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-460/13, Sun Pharmaceutical Industries ja Ranbaxy (UK) v. komissio, 8.9.2016 antamasta tuomiosta

(Asia C-586/16 P)

(2017/C 030/27)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittajat: Sun Pharmaceutical Industries Ltd, aiemmin Ranbaxy Laboratories Ltd, ja Ranbaxy (UK) Ltd (edustajat: solicitor R. Vidal, solicitor A. Penny ja barrister B. Kennelly, QC)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittajat vaativat, että unionin tuomioistuin

- kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen tuomion asiassa T-460/13 siltä osin kuin siinä hylättiin valittajien kanne, jossa vaadittiin kumottavaksi Euroopan komission 19.6.2013 asiassa COMP/39226 – Lundbeck (sitalopraami) tekemä päätös, jossa todettiin tarkoitukseen perustuva SEUT 101 artiklan 1 kohdan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan rikkominen, valittajia koskevilta osin
- kumoaa päätöksen 1 artiklan 4 kohdan valittajia koskevilta osin
- kumoaa päätöksen 2 artiklan 4 kohdan siltä osin kuin siinä määrätään valittajille sakko tai vaihtoehtoisesti alentaa sakon määrää
- velvoittaa komission korvaamaan valittajien oikeudenkäyntikulut ja muut kulut tässä asiassa ja määrää muut asianmukaisiksi katsomansa toimenpiteet.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Unionin yleinen tuomioistuin sovelsi virheellisesti Euroopan unionin tuomioistuimen tuomiossa *Cartes Bancaires v. komissio* (C-67/13 P, ECLI:EU:C:2014:2204) laatimaa testiä "tarkoitukseen perustuvan" 101 artiklan 1 kohdan rikkomisen osoittamiseksi. Valittajien ja H. Lundbeck A/S:n (jäljempänä Lundbeck) välinen sopimus, joka tuli voimaan 16.6.2002 (jäljempänä sopimus), ei ollut luonteensa puolesta vahingollinen kilpailulle. Sen tarkoituksena oli ensi arviolta sopia patenteja koskeva riita valittajien ja Lundbeckin välillä. Se, oliko sopimus tosiasiallisesti vahingollinen kilpailulle, edellytti sitä, että komissio tutkii sen vaikutukset.

2. Todetessaan, että valittajien ja Lundbeckin välillä oli aineellista "potentiaalista kilpailua" sopimuksen ajankohtana, unionin yleinen tuomioistuin otti ilmeisen vääristyneellä tavalla huomioon sillä olevaan asiakirja-aineistoon kuuluvat todisteet. Komission oli objektiivisesti näytettävä toteen, että valittajilla oli tosiasiallinen konkreettinen mahdollisuus päästä markkinoille taloudellisesti toteuttamiskelpoisella tavalla. Todisteista ilmeni, että a) tällainen markkinoille pääsy ei ollut tosiasiallinen tai konkreettinen mahdollisuus objektiivisesti arvioituna eikä taloudellisen toteuttamiskelpoisuuden kannalta arvioituna ennen sopimuksen päättymistä ja että b) sopimukseen johtaneissa neuvotteluissa valittajilla ei ollut mitään kannustinta rehellisyyteen niiden markkinoille tulemisen valmiuden kannalta ja että ne huijasivat Lundbeckin suostumaan tämän oman tuotteen toimittamiseen valittajille alennettuun hintaan sekä suorittamaan maksun valittajille. Tämän mahdollisti tosiasiasa sen, että valittajat saattoivat tulla markkinoille välittömästi, mikä oli ratkaisevan tärkeää, sillä ne eivät muuten olisi voineet tehdä näin. Unionin yleinen tuomioistuin ei ottanut huomioon sitä ratkaisevaa eroa valittajien ja Lundbeckin kanssa sopimuksen tehneiden muiden geneeristen valmistajien välillä; tämä ero koskee sitä, ettei valittajilla ollut järkevää eikä konkreettista mahdollista saada myyntilupaa sopimuksessa asetetussa ajassa.
3. Valittajille ei olisi missään tapauksessa pitänyt määrätä seuraamuksia. Sopimuksen ajankohtana komission suuntaviivoissa ei katsottu tällaisen sopimuksen muodostavan "tarkoitukseen perustuvaa" rikkomista. Tämä oli uudenlainen asia, jossa Lundbeck oli ensi arviolta suojassa kilpailulta patenttien ja sääntelyyn liittyvien esteiden muodossa ja jossa valittajat itse asiassa paransivat mahdollisuuksiaan kilpailla Lundbeckin kanssa asianomaisilla markkinoilla, kun niille toimitettiin alennettuun hintaan Lundbeckin tuotteita, jotka valittajat saattoivat merkitä omiksi tuotteiksi. Valittajille asetetussa seuraamuksessa ei oteta huomioon rikkomiseen uutuutta eikä komission kohtuutonta viivästystä: tiedoksianto tutkinnasta olisi helposti voitu antaa valittajille yli viisi vuotta aiemmin kuin se tosiasiasa annettiin.

Valitus, jonka Generics (UK) Ltd on tehnyt 18.11.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-469/13, Generics (UK) v. komissio, 8.9.2016 antamasta tuomiosta

(Asia C-588/16 P)

(2017/C 030/28)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Generics (UK) Ltd (edustajat: I. Vandenborre, advocaat, ja T. Goetz, Rechtsanwalt)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

— kumoaa tuomion tai toteuttaa muut oikeudenmukaisiksi katsomansa toimenpiteet.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. **Ensimmäinen valitusperuste.** Unionin yleinen tuomioistuin ei näyttänyt toteen sitä, että sovintosopimuksia on pidettävä Cartes Bancaires -tuomiossa tarkoitettuna "tarkoitukseen perustuvana" rikkomisena. Unionin yleinen tuomioistuin ei etenäkään selitä, miten sovintosopimuksista itsestään ilmenee riittävänä pidettävä vahingollisuus kilpailulle, ilman että on tarpeen arvioida niiden tosiasiallisia ja potentiaalisia vaikutuksia. Unionin yleinen tuomioistuin on sen sijaan epäilevä ja epävarma sovintosopimusten arvioinnin ratkaisevien kohtien osalta.
2. **Toinen valitusperuste.** Unionin yleisen tuomioistuimen toteamuksia tukevat todisteet eivät täytä täsmällisten, luotettavien, yhdenmukaisten ja kattavien todisteiden vaatimusta, jonka kyseinen tuomioistuin on yksilöinyt välttämättömäksi "tarkoitukseen perustuvan" rikkomisen osoittamista koskevan todistustaakan täyttämiseksi.
3. **Kolmas valitusperuste.** Unionin yleinen tuomioistuin soveltaa käännettyä todistustaakkaa asettaessaan Generics (UK) -yhtiölle vaatimuksen osoittaa sovintosopimusten lainmukaisuuden tueksi, että riskialttiin markkinoille saattamisen tilanteessa tämä olisi epäilemättä johtanut oikeudenkäyntiin ja että Generics (UK) olisi varmasti hävinnyt oikeudenkäynnin.

4. **Neljäs valitusperuste.** Unionin yleinen tuomioistuin ei tarkastellut täysimääräisesti sitä, että komissio hylkäsi SEUT 101 artiklan 3 kohdan soveltamisen.
5. **Viides valitusperuste.** Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen ylittäessään laillisuusvalvontaan liittyvän toimivaltansa, kun se totesi SEUT 101 artiklan 1 kohdan uuden rikkomisen, jota ei ollut mainittu päätöksessä, ja kun se korvasi komission toteamukset omilla toteamuksillaan.
6. **Kuudes valitusperuste.** Unionin yleinen tuomioistuin ei yksilöinyt selviä, täsmällisiä ja yhtäpitäviä todisteita sen toteamuksen tueksi, jonka mukaan Generics (UK) väitetysti rikkoi kilpailusääntöjä tarkoituksellisesti tai huolimattomuudesta, kuten perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2003⁽¹⁾ 23 artiklan 2 kohdassa edellytetään.

⁽¹⁾ EYVL 2003, L 1, s. 1.

Kanne 21.11.2016 – Euroopan komissio v. Helleenien tasavalta

(Asia C-590/16)

(2017/C 030/29)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: Flavia Tomat ja Aikaterini Kyratsou)

Vastaaja: Helleenien tasavalta

Vaatimukset

- On todettava, että Helleenien tasavalta ei ole Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 258 artiklassa tarkoitetulla tavalla noudattanut direktiivin 2008/118/EY⁽¹⁾ 7 artiklan 1 kohdan mukaisia velvollisuuksiaan, koska se on antanut ja pitänyt voimassa lainsäädäntöä, jossa sallitaan öljytuotteiden myynti ilman valmisteveroa Hellenic Duty Free Shops SA -nimisen yhtiön huoltoasemilla Evros-joen varrella sijaitsevan Kipoin, Kakavian ja Euzonen rajanylityspaikoilla, jotka kaikki sijaitsevat kolmansien valtioiden – tässä tapauksessa Turkin, Albanian ja entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian – rajoilla
- Helleenien tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Komission Kreikan viranomaisille 1.9.2014 lähettämän perustellun lausunnon mukaan Kreikka ei ole noudattanut valmisteveroja koskevasta yleisestä järjestelmästä annetun direktiivin 2008/118 mukaisia velvollisuuksiaan, koska se on sallinut öljytuotteiden myynnin ilman valmisteveroa Hellenic Duty Free Shops SA -nimisen yhtiön huoltoasemilla Evros-joen varrella sijaitsevan Kipoin, Kakavian ja Euzonen rajanylityspaikoilla perusteenaan se, ettei tällainen myynti ole todellista kulutukseen luovuttamista. Komission mukaan polttoaineen tankkaus ajoneuvoihin kyseisillä huoltoasemilla on valmisteveron alaista kulutukseen luovuttamista.
2. Kantajan mukaan unionin lainsäätäjät on nimenomaisesti ilmaissut tilanteet, joissa poiketaan yleisestä periaatteesta, jonka mukaan verosaatava syntyy siinä jäsenvaltiossa, jossa kulutus tapahtuu. Vientiä kolmanteen valtioon koskevien yksinkertaistettujen menettelyjen soveltaminen valmisteveron alaisten öljytuotteiden myyntiin on kantajan mukaan direktiivin 2008/118 vastaista, koska se ei kuulu kyseisen direktiivin merkityksellisten säännösten soveltamisalaan.

⁽¹⁾ EUVL 2009, L 9, s. 9.

Valitus, jonka Lundbeck A/S ja Lundbeck Ltd ovat tehneet 18.11.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-472/13, Lundbeck v. komissio, 8.9.2016 antamasta tuomiosta

(Asia C-591/16 P)

(2017/C 030/30)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittajat: H. Lundbeck A/S ja Lundbeck Ltd (edustajat: R. Subiotto, QC, ja T. Kuhn, Rechtsanwalt)

Muut osapuolet: Euroopan komissio ja Euroopan lääketieteellisuuden yhdistysten liitto (EFPIA)

Vaatimukset

Valittajat vaativat, että unionin tuomioistuin

- kumoaa tuomion kokonaan tai osittain
- kumoaa päätöksen siltä osin kuin sitä sovelletaan valittajiin tai vaihtoehtoisesti kumoaa valittajille päätöksessä määrätyn sakon taikka sitten huomattavasti alentaa valittajille päätöksessä määrättyä sakkoa
- velvoittaa komission korvaamaan valittajien oikeudenkäyntikulut ja muut kulut tässä oikeudenkäynnissä sekä unionin yleisessä tuomioistuimessa käydyssä oikeudenkäynnissä
- tarvittaessa palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen, jotta tämä tarkastelee sitä uudelleen unionin tuomioistuimen tuomion mukaisesti
- toteuttaa muut tarpeelliseksi katsomansa toimenpiteet.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittajat väittävät ensimmäisessä valitusperusteessa, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen hyväksyessään komission päätelmän siitä, että sopimusten tarkoituksena oli rajoittaa kilpailua. Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen todetessaan, että sopimuksen tarkoituksena on rajoittaa kilpailua, vaikka se kuuluukin Lundbeckin patenttien soveltamisalaan. Tällaista sopimusta ei voida sen luonteen vuoksi pitää vahingollisena kilpailulle, sillä se sisältää rajoituksia, jotka ovat verrattavissa sellaisiin rajoituksiin, jotka patentinhaltija olisi voinut saada sen patentit täytäntöön panevalla tuomioistuinratkaisulla. Pelkkä maksu ei voi muuttaa muutoin hyväksyttävää ja ongelmattomaa sopimusta, kuten soveltamisalaan kuuluvaa patenteja koskevaa sovintosopimusta, tarkoitukseen perustuvaksi kilpailunrajoitukseksi. Tämän seurauksena GUK:n Yhdistynyttä kuningaskuntaa koskevan sopimuksen, jonka unionin yleinen tuomioistuin totesi kuuluva Lundbeckin patenttien soveltamisalaan, ei olisi pitänyt todeta tarkoitukseen perustuvaksi kilpailunrajoitukseksi. Samaa päätelmää voidaan soveltaa viiteen muuhun sopimukseen, koska unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen katsoessaan niiden ylittävän Lundbeckin patenttien soveltamisalan.

Valittajat väittävät toisessa valitusperusteessa, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen jättäessään soveltamatta asianmukaista oikeudellista testiä sen arvioimiseksi, sisällikö kuudesta sopimuksesta viisi rajoituksia, jotka ylittivät Lundbeckin patenttien soveltamisalan. Unionin yleisen tuomioistuimen olisi pitänyt arvioida, kohtasivatko Lundbeckin ja kunkin Generics-yhtiön ajatukset SEUT 101 artiklassa tarkoitettulla tavalla siitä, että merkityksellisillä sopimuksilla, lukuun ottamatta GUK:n Yhdistynyttä kuningaskuntaa koskevaa sopimusta, asetettiin rajoituksia, jotka ylittivät Lundbeckin patenttien soveltamisalan. Tätä testiä soveltamalla päädytään väistämättä siihen oikeudelliseen päätelmään, että sopimukset kuuluivat Lundbeckin patenttien aineelliseen soveltamisalaan.

Valittajat väittävät kolmannessa valitusperusteessaan, että vaikka unionin yleisen tuomioistuimen oikeudellinen luonnehdinta, jonka mukaan kuudesta sopimuksesta viisi tai vähemmän jäi Lundbeckin patenttien soveltamisalan ulkopuolelle, oli asianmukainen, unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen todetessaan, että soveltamisalan ulkopuolelle jäävien sopimusten tarkoituksena oli rajoittaa kilpailua. Sopimukset eivät niiden taloudellisessa ja oikeudellisessa asiayhteydessä olleet luonteensa puolesta vahingollisia kilpailulle eikä niitä voida verrata markkinoiden jakamista koskeviin sopimuksiin, ja unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, sillä se ei arvioinut eri vaihtoehtoja.

Valittajat väittävät neljännessä valitusperusteessa, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, arvioi näyttöä ilmeisen virheellisesti ja esitti ristiriitaiset perustelut sen komission päätelmän hyväksymiselle, että Lundbeck ja Generics-yhtiöt olivat tosiasiallisia tai potentiaalisia kilpailijoita sopimusten ajankohtana siitä huolimatta, loukattiinko Generics-yhtiöiden tuotteilla Lundbeckin patenteja. Unionin yleinen tuomioistuin teki ensinnäkin oikeudellisen virheen, sillä se ei ottanut huomioon oikeudellisia esteitä, nimittäin Lundbeckin patenteja, joilla estettiin Generics-yhtiöiden markkinoille tulo patenteja loukkaavilla sitalopraamia sisältävillä tuotteilla. Unionin yleisen tuomioistuimen päätelmää, jonka mukaan Lundbeck oli epävarma patenttiansa pätevydestä, rasittaa toiseksi oikeudellinen virhe, näyttöä koskeva ilmeinen arviointivirhe ja ristiriitaiset perustelut. Unionin yleinen tuomioistuin teki kolmanneksi oikeudellisen virheen katsoessaan, etteivät todisteet, jotka olivat peräisin sopimusten tekemisen jälkeiseltä ajalta mutta jotka silti useissa tapauksissa edelsivät sopimusten voimassaolon päättymistä, voi olla ratkaisevia arvioitaessa, olivatko Generics-yhtiöt Lundbeckin potentiaalisia kilpailijoita. Nämä asiakirjat sisältävät tieteellistä näyttöä siitä, että Generics-yhtiöt tai niiden vaikuttavan farmaseuttisen aineen valmistajat loukkasivat Lundbeckin patenteja, eivät noudattaneet kansallisten tuomioistuinten määräyksiä, joilla myönnettiin ennakkokieltoja tai muita korvauksia Lundbeckin hyväksi sellaisia sitalopraamia sisältäviä tuotteita vastaan, jotka pohjautuivat sellaiseen vaikuttavaan farmaseuttiseen aineeseen, jota jotkin Generics-yhtiöt käyttivät, eivätkä Euroopan patenttinviraston toteamuksia kiteytystä koskevan Lundbeckin patentin pätevydestä kaikilta sellaisilta merkityksellisiltä osilta, joiden pätevyttä komissio epäili. Unionin yleinen tuomioistuin teki viimein oikeudellisen virheen eikä esittänyt perusteluja todetessaan, että kullakin Generics-yhtiöllä oli tosiasialliset ja konkreettiset mahdollisuudet päästä markkinoille, ilman että se arvioi asianmukaisesti, pystyivätkö ne tekemään niin sitalopraamilla, jolla ei loukata patenteja.

Valittajat väittävät viidennessä valitusperusteessaan, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen pysyttäessään komission Lundbeckille määräämät sakot. Unionin yleinen tuomioistuin teki ensinnäkin oikeudellisen virheen soveltaessaan virheellisesti syyllisyyttä koskevia perusteita. Unionin yleinen tuomioistuin teki toiseksi oikeudellisen virheen hyväksyessään komission päätelmän siitä, ettei Lundbeck voinut olla tietämätön menettelynsä kilpailunvastaisesta luonteesta. Unionin yleinen tuomioistuin loukkasi kolmanneksi oikeusvarmuuden periaatetta ja taannehtivuuskiellon periaatetta hyväksyessään suuremman kuin symbolisen sakon määräämisen.

Valittajat väittävät kuudennessa valitusperusteessaan vaihtoehtoisesti, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen eikä esittänyt riittäviä perusteluja hyväksyessään komission laskelmat valittajille määrätystä sakoista. Myynnin arvo, johon sakot perustuvat, sisältävät Lundbeckin myynnin tietyissä ETA-jäsenvaltioissa, joihin Generics-yhtiöitä oli tosiasiallisesti estetty pääsemästä, koska niillä ei ollut myyntilupaa kuin vasta sopimusten voimassaolon päättymisen jälkeen tai koska Itävallan osalta Lundbeckin sitalopraamiyhdistelmän patentti oli edelleen voimassa huomattavan osan sopimuksen kestosta. Lisäksi tässä asiassa on perusteltua soveltaa alemmaa vakavuuden prosenttiosuutta etenkin, koska sopimukset eivät ole verrattavissa kartelleihin ja koska niiden tosiasiallisen maantieteellisen ulottuvuus oli paljon rajatumpi kuin niiden kirjaimellinen maantieteellinen ulottuvuus.

**Valitus, jonka Viktor Fedorovyts Janukovyts on tehnyt 23.11.2016 unionin yleisen tuomioistuimen
(laajennettu yhdeksäs jaosto) asiassa T-346/14, Janukovyts v. neuvosto, 15.9.2016 antamasta
tuomiosta**

(Asia C-598/16 P)

(2017/C 030/31)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Viktor Fedorovyts Janukovyts (edustaja: T. Beazley, QC)

Muut osapuolet: Euroopan unionin neuvosto, Euroopan komissio ja Puolan tasavalta

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu yhdeksäs jaosto) 15.9.2016 asiassa T-346/14 antaman tuomion valituksessa täsmennetyin osin eli tuomion tuomiolauseelman 2 ja 4 kohdan
- hyväksyy valittajan unionin yleisessä tuomioistuimessa esittämän vaatimuksen jäljempänä täsmennetyin tavoin eli
 - kumoaa päätöksen 2014/119/YUTPmuuttamisesta 29.1.2015 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2015/143 (¹) (toinen muuttamispäätös)

- kumoaa päätöksen 2014/119/YUTP muuttamisesta 5.3.2015 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2015/364 ⁽²⁾ ja
- kumoaa asetuksen N:o 208/2014 täytäntöönpanosta 5.3.2015 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/357 ⁽³⁾

siltä osin kuin kyseiset toimet koskevat valittajaa ja

- velvoittaa Euroopan unionin neuvoston korvaamaan valituksesta ja mukauttamiskirjelmässä esitetystä kumoamisvaatimuksesta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. **Ensimmäinen valitusperuste**, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se päätteli, että neuvoston päätöksen 2014/119/YUTP, sellaisena kuin se on muutettuna toisella muuttamispäätöksellä, 1 artiklan 1 kohtaan sisältyvä luetteloon merkitsemisperuste on yhteensopiva yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan tavoitteiden kanssa, sellaisina kuin ne vahvistetaan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 21 artiklassa. Unionin yleinen tuomioistuin ei huomionnut, että väitettyjen valtion varojen väärinkäytön on vähintäänkin oltava syytetoimien tai muiden tuomioistuinmenettelyjen kohteena asianomaisessa maassa olosuhteissa, joissa – kuten tässä asiassa – on luotettavia todisteita siitä, että asianomaisessa maassa ei ole johdonmukaista ja riittävää näyttöä ihmisoikeuksien peruseräkkeiden tai oikeusvaltioperiaatteen noudattamisesta.
2. **Toinen valitusperuste**, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se 1) ei päättänyt, että oli luotettavia todisteita siitä, että Ukrainalla ei ole johdonmukaista ja riittävää näyttöä ihmisoikeuksien tai oikeusvaltioperiaatteen noudattamisesta ja 2) kuvasi eräitä Ukrainan viranomaisia, joiden todisteisiin Euroopan unionin neuvosto nojautui, ilmaisulla ”korkeat lainkäyttöviranomaiset”. Unionin yleinen tuomioistuin teki myös virheen, kun se ei esittänyt mitään syytä 1) ja 2) kohdan näkemystensä osalta.
3. **Kolmas valitusperuste**, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, 1) kun se päätteli, että valittajan nimen sisällyttäminen luetteloon Ukrainan viranomaisten 10.10.2014 päivätyn kirjeen perusteella on merkitsemisperusteiden mukainen ja 2) kun se päätteli, että neuvosto ei ollut tehnyt ilmeistä arviointivirhettä kantajan luetteloon sisällyttämisen osalta.

⁽¹⁾ Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun neuvoston päätöksen 2014/119/YUTP muuttamisesta 29.1.2015 annettu neuvoston päätös (YUTP) 2015/143 (EUVL 2015, L 24, s. 16).

⁽²⁾ Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2014/119/YUTP muuttamisesta 5.3.2015 annettu neuvoston päätös (YUTP) 2015/264 (EUVL 2015, L 62, s. 25).

⁽³⁾ Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 208/2014 täytäntöönpanosta 5.3.2015 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/357 (EUVL 2015, L 62, s. 1).

Valitus, jonka Oleksandr Viktorovytš Janukovyč on tehnyt 23.11.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu yhdeksäs jaosto) asiassa T-348/14, Janukovyč v. neuvosto, 15.9.2016 antamasta tuomiosta

(Asia C-599/16 P)

(2017/C 030/32)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Oleksandr Viktorovytš Janukovyč (edustaja: T. Beazley, QC)

Muut osapuolet: Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu yhdeksäs jaosto) 15.9.2016 asiassa T-348/14 antaman tuomion valituksessa täsmennetyin osin eli tuomion tuomiolauselman 2 ja 4 kohdan

- hyväksyy valittajan unionin yleisessä tuomioistuimessa esittämän vaatimuksen jäljempänä täsmennetyin tavoin eli
 - kumoaa päätöksen 2014/119/YUTP muuttamisesta 29.1.2015 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2015/143 ⁽¹⁾ (toinen muuttamispäätös)
 - kumoaa päätöksen 2014/119/YUTP muuttamisesta 5.3.2015 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2015/364 ⁽²⁾ ja
 - kumoaa asetuksen N:o 208/2014 täytäntöönpanosta 5.3.2015 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/357 ⁽³⁾
- siltä osin kuin kyseiset toimet koskevat valittajaa ja
- velvoittaa Euroopan unionin neuvoston korvaamaan valituksesta ja mukauttamiskirjelmässä esitetystä kumoamisvaatimuksesta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. **Ensimmäinen valitusperuste**, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se päätteli, että neuvoston päätöksen 2014/119/YUTP, sellaisena kuin se on muutettuna toisella muuttamispäätöksellä, 1 artiklan 1 kohtaan sisältyvä luetteloon merkitsemisperuste on yhteensopiva yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan tavoitteiden kanssa, sellaisina kuin ne vahvistetaan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 21 artiklassa. Unionin yleinen tuomioistuin ei huomionnut, että väitettyjen valtion varojen väärinkäyttäjien on vähintäänkin oltava syytetoimien tai muiden tuomioistuinmenettelyjen kohteena asianomaisessa maassa olosuhteissa, joissa – kuten tässä asiassa – on luotettavia todisteita siitä, että asianomaisessa maassa ei ole johdonmukaista ja riittävää näyttöä ihmisoikeuksien peruseriaatteiden tai oikeusvaltioperiaatteen noudattamisesta.
2. **Toinen valitusperuste**, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se 1) ei päättellyt, että oli luotettavia todisteita siitä, että Ukrainalla ei ole johdonmukaista ja riittävää näyttöä ihmisoikeuksien tai oikeusvaltioperiaatteen noudattamisesta ja 2) kuvasi eräitä Ukrainan viranomaisia, joiden todisteisiin Euroopan unionin neuvosto nojautui, ilmaisulla ”korkeat lainkäyttöviranomaiset”. Unionin yleinen tuomioistuin teki myös virheen, kun se ei esittänyt mitään syytä 1) ja 2) kohdan näkemystensä osalta.
3. **Kolmas valitusperuste**, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, 1) kun se päätteli, että valittajan nimen sisällyttäminen luetteloon Ukrainan viranomaisten 30.12.2014 päivätyn kirjeen perusteella on merkitsemisperusteiden mukainen ja 2) kun se päätteli, että neuvosto ei ollut tehnyt ilmeistä arviointivirhettä kantajan luetteloon sisällyttämisen osalta.

⁽¹⁾ Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun neuvoston päätöksen 2014/119/YUTP muuttamisesta 29.1.2015 annettu neuvoston päätös (YUTP) 2015/143 (EUVL 2015, L 24, s. 16).

⁽²⁾ Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2014/119/YUTP muuttamisesta 5.3.2015 annettu neuvoston päätös (YUTP) 2015/264 (EUVL 2015, L 62, s. 25).

⁽³⁾ Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 208/2014 täytäntöönpanosta 5.3.2015 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/357 (EUVL 2015, L 62, s. 1).

Valitus, jonka National Iranian Tanker Company on tehnyt 24.11.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-207/15, National Iranian Tanker Company v. neuvosto, 14.9.2016 antamasta tuomiosta

(Asia C-600/16 P)

(2017/C 030/33)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: National Iranian Tanker Company (edustaja: T. de la Mare QC, M. Lester, QC, J. Pobjoy, barrister, R. Chandrasekera, S. Ashley, C. Murphy, solicitors)

Muu osapuoli: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen 14.9.2016 asiassa National Iranian Tanker Company v. neuvosto (asia T-207/15) antaman tuomion
- ratkaisee unionin yleisessä tuomioistuimessa vireillä olleen asian ja erityisesti
 - kumoaa 12.2.2015 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2015/236⁽¹⁾ ja 12.2.2015 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/230⁽²⁾ siltä osin kuin niitä sovelletaan valittajaan
 - toissijaisesti toteaa, että a) 26.7.2010 annetun neuvoston päätöksen 2010/413/YUTP⁽³⁾ (sellaisena kuin se on muutettuna) 20 artiklan 1 kohdan c alakohtaa ja b) 23.3.2012 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 267/2012⁽⁴⁾ 23 artiklan 2 kohdan d alakohtaa ei voida soveltaa siltä osin kuin ne koskevat valittajaa, koska ne ovat lainvastaisia, ja
- velvoittaa vastaajan korvaamaan muutoksenhausta aiheutuneet kulut ja unionin yleisessä tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja esittää valituksensa tueksi neljä valitusperustetta.

1. Ensimmäinen valitusperuste, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki virheen todetessaan, että 12.2.2015 annettu neuvoston päätös (YUTP) 2015/236 ja 12.2.2015 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/230 eivät loukanneet res judicata -periaatetta, oikeusvarmuuden periaatetta, luottamuksensuojan periaatetta ja lopullisuuden periaatetta taikka Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklassa taattua oikeutta tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin.
2. Toinen valitusperuste, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki virheen todetessaan, että nimeämisperusteet täytyivät valittajan osalta.
3. Kolmas valitusperuste, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki virheen todetessaan, että puuttuminen valittajan perusoikeuksiin oli oikeasuhteista.
4. Neljäs valitusperuste, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki virheen hylätessään valittajan toissijaisen väitteen, jonka mukaan nimeämisperusten tulkitseminen laajasti tekisi siitä suhteettoman.

⁽¹⁾ Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2010/413/YUTP muuttamisesta 12.2.2015 annettu neuvoston päätös (YUTP) 2015/236 (EUVL L 39, s. 18).

⁽²⁾ Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 267/2012 täytäntöönpanosta 12.2.2015 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/230 (EUVL L 39, s. 3).

⁽³⁾ Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja yhteisen kannan 2007/140/YUTP kumoamisesta 26.7.2010 annettu neuvoston päätös 2010/413/YUTP (EUVL L 195, s. 39).

⁽⁴⁾ Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja asetuksen (EU) N:o 961/2010 kumoamisesta 23.3.2012 annettu neuvoston asetus (EU) N:o 267/2012 (EUVL L 88, s. 1).

Valitus, jonka Arrow Group ApS ja Arrow Generics Ltd ovat tehneet 24.11.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-467/13, Arrow Group ja Arrow Generics v. komissio, 8.9.2016 antamasta tuomiosta

(Asia C-601/16 P)

(2017/C 030/34)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittajat: Arrow Group ApS ja Arrow Generics Ltd (edustajat: C. Firth, S. Kon ja C. Humpe, solicitors)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittajat vaativat, että unionin tuomioistuin

- kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-467/13 8.9.2016 antaman tuomion ja/tai 19.6.2013 asiassa AT.39226 – Lundbeck annetun komission päätöksen C(2013) 3803 final 1, 2 ja 3 artiklan Arrow'ta koskevilta osin
- vaihtoehtoisesti kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-467/13 8.9.2016 antaman tuomion ja palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen tai
- viimeisenä vaihtoehtona kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-467/13 8.9.2016 antaman tuomion siltä osin kuin tuomiolla pysytettiin komission päätöksen C(2013) 3803 final 2 artiklan nojalla Arrow'lle määrätty sakko Yhdistynyttä kuningaskuntaa ja Tanskaa koskevien sopimusten osalta tai alentaa tämän sakon määrää
- velvoittaa komission korvaamaan Arrow'n oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ensimmäinen valitusperuste: unionin yleinen tuomioistuin sovelsi virheellisesti potentiaalista kilpailua koskevaa merkityksellistä testiä.

- 1) Ensimmäinen peruste: unionin yleinen tuomioistuin siirsi todistustaakan Arrow'lle ja vapautti komission velvollisuudesta näyttää potentiaalinen kilpailu toteen.
- 2) Toinen peruste: unionin yleinen tuomioistuin teki virheen johtamalla potentiaalisen kilpailun olemassaolon joukosta olettamia, jotka ovat vastoin sitä periaatetta, jonka mukaan potentiaalinen kilpailu edellyttää markkinoille pääsyn todellisen ja konkreettisen mahdollisuuden olemassaoloa.
- 3) Kolmas peruste: unionin yleinen tuomioistuin antoi perusteettomasti painoarvoa Lundbeckin aikomukselle ja arvioi virheellisesti sopimusten allekirjoittamisen jälkeen ilmenneiden tosiseikkojen näyttöarvoa.
- 4) Neljäs peruste: unionin yleinen tuomioistuin ei ottanut huomioon englantilaisen tuomioistuimen paroksetiinista antaman tuomion merkitystä ja vaikutuksia.
- 5) Viides peruste: unionin yleinen tuomioistuin johti virheellisesti potentiaalisen kilpailun olemassaolon siitä, että Arrow oli toteuttanut toimenpiteitä markkinoille tulemisen valmistelemiseksi.
- 6) Kuudes peruste: unionin yleinen tuomioistuin teki virheen soveltamalla Lundbeckin patenteihin olettaa väliaikaisesta pätemättömyydestä ja rikkomisen tapahtumatta jäämisestä.

Toinen valitusperuste: unionin yleinen tuomioistuin teki virheen todetessaan, että patenteja koskevien sovintosopimusten tarkoituksena oli rajoittaa kilpailua.

- 1) Ensimmäinen peruste: unionin yleinen tuomioistuin jätti huomiotta sen, että sopimusta, jolla "vain voidaan" rajoittaa kilpailua, ei ole pidettävä tarkoitukseen perustuvana rikkomisena.
- 2) Toinen peruste: unionin yleinen tuomioistuin erehtyi luokitellessaan sopimukset pääsisällöltään markkinoilta poissulkemista koskeviksi sopimuksiksi.
- 3) Kolmas peruste: unionin yleinen tuomioistuin totesi virheellisesti, että komissio saattoi todeta sopimusten kilpailua rajoittavan tarkoituksen ottamatta huomioon sitä tilannetta, joka olisi vallinnut ilman kyseisiä sopimuksia.

Kolmas valitusperuste: unionin yleinen tuomioistuin teki virheen hyväksyessään komission päätelmät siitä, että Arrow menetteli tarkoituksellisesti tai huolimattomasti toteuttaessaan väitetyn rikkomisen, eikä sakkoja olisi pitänyt määrätä lainkaan.

Valitus, jonka Euroopan unionin neuvosto on tehnyt 24.11.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-111/14, Unitec Bio v. neuvosto, 15.9.2016 antamasta tuomiosta

(Asia C-602/16 P)

(2017/C 030/35)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan unionin neuvosto (asiamies: H. Marcos Fraile, avustajanaan N. Tuominen, avocata)

Muut osapuolet: Unitec Bio SA, Euroopan komissio ja European Biodiesel Board (EBB)

Vaatimukset

- Unionin yleisen tuomioistuimen 15.9.2016 antama ja neuvostolle 16.9.2016 tiedoksi annettu tuomio T-111/14, Unitec Bio SA v. Euroopan unionin neuvosto, on kumottava
- kantajan ensimmäisessä oikeusasteessa nostama kanne riidanalaisen asetuksen kumoamiseksi on hylättävä
- kantaja on veloitettava korvaamaan neuvostolle sekä ensimmäisessä oikeusasteessa että muutoksenhakumenettelyssä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Toissijaisesti

- asia on palautettava unionin yleiseen tuomioistuimeen uudelleen käsiteltäväksi
- ensimmäisessä oikeusasteessa ja muutoksenhaussa aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista on päätettävä myöhemmin.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. **Ensinnäkin** unionin yleinen tuomioistuin on soveltanut väärää oikeudellista arviointiperustetta määrittäessään, oliko neuvoston käytettävissä näyttöä siitä, olivatko argentiinalaisten viejien kirjanpitoon sisältyneet raaka-aineiden alhaisemmat hinnat riittävän vääristyneitä sen oikeuttamiseksi, että niistä poikettiin, ja perusasetuksen ⁽¹⁾ 2 artiklan 5 kohdan toisessa alakohdassa säädetyn menetelmän käyttämiseksi. Näin tehdessään unionin yleinen tuomioistuin on asettanut tälle toimielimelle liian raskaan todistustaakan.
2. **Toiseksi** unionin yleisen tuomioistuimen päätelmä siitä, että toimielinten esittämä näyttö ei ollut riittävää sen osoittamiseksi, että kyseessä oli eriytetyn vientiveron järjestelmästä johtuva pääraaka-aineiden hinnan merkittävä vääristymä Argentiinassa, ei ole riittävän perusteltu.
3. **Kolmanneksi** valituksenalaisen tuomion tuomiolauselma, jolla kumotaan polkumyynnitullit kantajaa koskevin osin, on suhteeton, koska unionin yleinen tuomioistuin otti huomioon vain yhden kanneperusteen, ja siinä annetaan perusteeton vaikutus todetulle lainvastaisuudelle.
4. Neuvosto osoittaa, että valituksenalaisen tuomioon liittyy useita oikeudellisia virheitä, jotka vaikuttavat sen pätevyyyteen. Lisäksi neuvosto väittää, että kantajan ensimmäisessä kanneperusteessaan esiin tuomat tosiseikat ovat riittävän selviä, jotta unionin tuomioistuin voi lausua kyseisestä perusteesta ja hylätä kanteen.
5. Siten neuvosto kunnioittavasti pyytää, että valituksenalainen tuomio kumotaan ja kantajan ensimmäisessä oikeusasteessa esittämä riidanalaisen asetuksen kumoamisvaatimus hylätään.

⁽¹⁾ Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30.11.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1225/2009 (EUVL 2009, L 343, s. 51; perusasetus).

Valitus, jonka Euroopan unionin neuvosto on tehnyt 24.11.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-139/14, PT Wilmar Bioenergi Indonesia ja PT Wilmar Nabati Indonesia v. neuvosto, 15.9.2016 antamasta tuomiosta

(Asia C-603/16 P)

(2017/C 030/36)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan unionin neuvosto (asiamies: H. Marcos Fraile, avustajanaan N. Tuominen, avocata)

Muut osapuolet: PT Wilmar Bioenergi Indonesia, PT Wilmar Nabati Indonesia, Euroopan komissio ja European Biodiesel Board (EBB)

Vaatimukset

- Unionin yleisen tuomioistuimen 15.9.2016 antama ja neuvostolle 16.9.2016 tiedoksi annettu tuomio T-139/14, PT Wilmar Bioenergi Indonesia ja PT Wilmar Nabati Indonesia v. Euroopan unionin neuvosto, on kumottava
- ensimmäisessä oikeusasteessa nostettu kanne riidanalaisen asetuksen kumoamiseksi on hylättävä
- kantajat on veloitettava korvaamaan neuvostolle sekä ensimmäisessä oikeusasteessa että muutoksenhakumenettelyssä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Toissijaisesti

- asia on palautettava unionin yleiseen tuomioistuimeen uudelleen käsiteltäväksi
- ensimmäisessä oikeusasteessa ja muutoksenhaussa aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista on päätettävä myöhemmin.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. **Ensinnäkin** unionin yleinen tuomioistuin on soveltanut väärää oikeudellista arviointiperustetta määrittäessään, oliko neuvoston käytettävissä näyttöä siitä, olivatko indonesialaisten viejien kirjanpitoon sisältyneet raaka-aineiden alhaisemmat hinnat riittävän vääristyneitä sen oikeuttamiseksi, että niistä poikettiin, ja perusasetuksen ⁽¹⁾ 2 artiklan 5 kohdan toisessa alakohdassa säädetyn menetelmän käyttämiseksi. Näin tehdessään unionin yleinen tuomioistuin on asettanut tälle toimielimelle liian raskaan todistustaakan.
2. **Toiseksi** unionin yleisen tuomioistuimen päätelmä siitä, että toimielinten esittämä näyttö ei ollut riittävää sen osoittamiseksi, että kyseessä oli eriytetyn vientiveron järjestelmästä johtuva pääraaka-aineiden hinnan merkittävä vääristymä Indonesiassa, ei ole riittävän perusteltu.
3. **Kolmanneksi** valituksenalaisen tuomion tuomiolauselma, jolla kumotaan polkumyyntitullit kantajia koskevin osin, on suhteeton, koska unionin yleinen tuomioistuin hyväksyi vain yhden kanneperusteen, ja siinä annetaan perusteeton vaikutus todetulle lainvastaisuudelle.
4. Neuvosto osoittaa, että valituksenalaisen tuomioon liittyy useita oikeudellisia virheitä, jotka vaikuttavat sen pätevytyteen. Lisäksi neuvosto väittää, että kantajien kuudennessa kanneperusteessaan esiin tuomat tosiseikat ovat riittävän selviä, jotta unionin tuomioistuin voi lausua kyseisestä perusteesta ja hylätä kanteen.
5. Siten neuvosto kunnioittavasti pyytää, että valituksenalainen tuomio kumotaan ja kantajien ensimmäisessä oikeusasteessa esittämä riidanalaisen asetuksen kumoamisvaatimus hylätään.

⁽¹⁾ Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30.11.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1225/2009 (EUVL 2009, L 343, s. 51; perusasetus).

Valitus, jonka Euroopan unionin neuvosto on tehnyt 24.11.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-121/14, PT Pelita Agung Agrindustri v. neuvosto, 15.9.2016 antamasta tuomiosta

(Asia C-604/16 P)

(2017/C 030/37)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan unionin neuvosto (asiamies: H. Marcos Fraile, avustajanaan N. Tuominen, avocat)

Muut osapuolet: PT Pelita Agung Agrindustri, Euroopan komissio ja European Biodiesel Board (EBB)

Vaatimukset

- Unionin yleisen tuomioistuimen 15.9.2016 antama ja neuvostolle 16.9.2016 tiedoksi annettu tuomio T-121/14, PT Pelita Agung Agrindustri v. Euroopan unionin neuvosto, on kumottava
- ensimmäisessä oikeusasteessa nostettu kanne riidanalaisen asetuksen kumoamiseksi on hylättävä
- kantaja on veloitettava korvaamaan neuvostolle sekä ensimmäisessä oikeusasteessa että muutoksenhakumenettelyssä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Toissijaisesti

- asia on palautettava unionin yleiseen tuomioistuimeen uudelleen käsiteltäväksi
- ensimmäisessä oikeusasteessa ja muutoksenhaussa aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista on päätettävä myöhemmin.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. **Ensinnäkin** unionin yleinen tuomioistuin on soveltanut väärää oikeudellista arviointiperustetta määrittäessään, oliko neuvoston käytettävissä näyttöä siitä, olivatko indonesialaisten viejien kirjanpitoon sisältyneet raaka-aineiden alhaisemmat hinnat riittävän vääristyneitä sen oikeuttamiseksi, että niistä poikettiin, ja perusasetuksen ⁽¹⁾ 2 artiklan 5 kohdan toisessa alakohdassa säädetyn menetelmän käyttämiseksi. Näin tehdessään unionin yleinen tuomioistuin on asettanut tälle toimielimelle liian raskaan todistustaakan.
2. **Toiseksi** unionin yleisen tuomioistuimen päätelmä siitä, että toimielinten esittämä näyttö ei ollut riittävää sen osoittamiseksi, että kyseessä oli eriytetyn vientiveron järjestelmästä johtuva pääraaka-aineiden hinnan merkittävä vääristymä Indonesiassa, ei ole riittävän perusteltu.
3. **Kolmanneksi** valituksenalaisen tuomion tuomiolauselma, jolla kumotaan polkumyynnitullit kantajaa koskevin osin, on suhteeton, koska unionin yleinen tuomioistuin hyväksyi vain yhden kanneperusteen, ja siinä annetaan perusteeton vaikutus todetulle lainvastaisuudelle.
4. Neuvosto osoittaa, että valituksenalaisen tuomioon liittyy useita oikeudellisia virheitä, jotka vaikuttavat sen pätevyyteen. Lisäksi neuvosto väittää, että kantajan toisessa kanneperusteessaan esiin tuomat tosiseikat ovat riittävän selviä, jotta unionin tuomioistuin voi lausua kyseisestä perusteesta ja hylätä kanteen.
5. Siten neuvosto kunnioittavasti pyytää, että valituksenalainen tuomio kumotaan ja kantajan ensimmäisessä oikeusasteessa esittämä riidanalaisen asetuksen kumoamisvaatimus hylätään.

⁽¹⁾ Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30.11.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1225/2009 (EUVL 2009, L 343, s. 51; perusasetus).

Valitus, jonka Euroopan unionin neuvosto on tehnyt 24.11.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-120/14, PT Ciliandra Perkasa v. neuvosto, 15.9.2016 antamasta tuomiosta

(Asia C-605/16 P)

(2017/C 030/38)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan unionin neuvosto (asiamies: H. Marcos Fraile, avustajanaan N. Tuominen, avocata)

Muut osapuolet: PT Ciliandra Perkasa, Euroopan komissio ja European Biodiesel Board (EBB)

Vaatimukset

- Unionin yleisen tuomioistuimen 15.9.2016 antama ja neuvostolle 16.9.2016 tiedoksi annettu tuomio T-120/14, PT Ciliandra Perkasa v. Euroopan unionin neuvosto, on kumottava
- ensimmäisessä oikeusasteessa nostettu kanne riidanalaisen asetuksen kumoamiseksi on hylättävä
- kantaja on veloitettava korvaamaan neuvostolle sekä ensimmäisessä oikeusasteessa että muutoksenhakumenettelyssä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Toissijaisesti

- asia on palautettava unionin yleiseen tuomioistuimeen uudelleen käsiteltäväksi
- ensimmäisessä oikeusasteessa ja muutoksenhaussa aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista on päätettävä myöhemmin.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. **Ensinnäkin** unionin yleinen tuomioistuin on soveltanut väärää oikeudellista arviointiperustetta määrittäessään, oliko neuvoston käytettävissä näyttöä siitä, olivatko indonesialaisten viejien kirjanpitoon sisältyneet raaka-aineiden alhaisemmat hinnat riittävän vääristyneitä sen oikeuttamiseksi, että niistä poikettiin, ja perusasetuksen ⁽¹⁾ 2 artiklan 5 kohdan toisessa alakohdassa säädetyn menetelmän käyttämiseksi. Näin tehdessään unionin yleinen tuomioistuin on asettanut tälle toimielimelle liian raskaan todistustaakan.
2. **Toiseksi** unionin yleisen tuomioistuimen päätelmä siitä, että toimielinten esittämä näyttö ei ollut riittävää sen osoittamiseksi, että kyseessä oli eriytetyn vientiveron järjestelmästä johtuva pääraaka-aineiden hinnan merkittävä vääristymä Indonesiassa, ei ole riittävän perusteltu.
3. **Kolmanneksi** valituksenalaisen tuomion tuomiolauselma, jolla kumotaan polkumyynnitullit kantajaa koskevin osin, on suhteeton, koska unionin yleinen tuomioistuin hyväksyi vain yhden kanneperusteen, ja siinä annetaan perusteeton vaikutus todetulle lainvastaisuudelle.
4. Neuvosto osoittaa, että valituksenalaisen tuomioon liittyy useita oikeudellisia virheitä, jotka vaikuttavat sen pätevytyteen. Lisäksi neuvosto väittää, että kantajan kolmannessa kanneperusteessaan esiin tuomat tosiseikat ovat riittävän selviä, jotta unionin tuomioistuin voi lausua kyseisestä perusteesta ja hylätä kanteen.
5. Siten neuvosto kunnioittavasti pyytää, että valituksenalainen tuomio kumotaan ja kantajan ensimmäisessä oikeusasteessa esittämä riidanalaisen asetuksen kumoamisvaatimus hylätään.

⁽¹⁾ Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30.11.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1225/2009 (EUVL 2009, L 343, s. 51; perusasetus).

Valitus, jonka Euroopan unionin neuvosto on tehnyt 24.11.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-80/14, PT Musim Mas v. neuvosto, 15.9.2016 antamasta tuomiosta

(Asia C-606/16 P)

(2017/C 030/39)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan unionin neuvosto (asiamies: H. Marcos Fraile, avustajanaan N. Tuominen, avocata)

Muut osapuolet: PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas), Euroopan komissio ja European Biodiesel Board (EBB)

Vaatimukset

- Unionin yleisen tuomioistuimen 15.9.2016 antama ja neuvostolle 16.9.2016 tiedoksi annettu tuomio T-80/14, PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) v. Euroopan unionin neuvosto, on kumottava
- ensimmäisessä oikeusasteessa nostettu kanne riidanalaisen asetuksen kumoamiseksi on hylättävä
- kantaja on veloitettava korvaamaan neuvostolle sekä ensimmäisessä oikeusasteessa että muutoksenhakumenettelyssä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Toissijaisesti

- asia on palautettava unionin yleiseen tuomioistuimeen uudelleen käsiteltäväksi
- ensimmäisessä oikeusasteessa ja muutoksenhaussa aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista on päätettävä myöhemmin.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. **Ensinnäkin** unionin yleinen tuomioistuin on soveltanut väärää oikeudellista arviointiperustetta määrittäessään, oliko neuvoston käytettävissä näyttöä siitä, olivatko indonesialaisten viejien kirjanpitoon sisältyneet raaka-aineiden alhaisemmat hinnat riittävän vääristyneitä sen oikeuttamiseksi, että niistä poikettiin, ja perusasetuksen ⁽¹⁾ 2 artiklan 5 kohdan toisessa alakohdassa säädetyn menetelmän käyttämiseksi. Näin tehdessään unionin yleinen tuomioistuin on asettanut tälle toimielimelle liian raskaan todistustaakan.
2. **Toiseksi** unionin yleisen tuomioistuimen päätelmä siitä, että toimielinten esittämä näyttö ei ollut riittävää sen osoittamiseksi, että kyseessä oli eriytetyn vientiveron järjestelmästä johtuva pääraaka-aineiden hinnan merkittävä vääristymä Indonesiassa, ei ole riittävän perusteltu.
3. **Kolmanneksi** valituksenalaisen tuomion tuomiolauselma, jolla kumotaan polkumyynnitullit kantajaa koskevin osin, on suhteeton, koska unionin yleinen tuomioistuin hyväksyi vain yhden kanneperusteen, ja siinä annetaan perusteeton vaikutus todetulle lainvastaisuudelle.
4. Neuvosto osoittaa, että valituksenalaisen tuomioon liittyy useita oikeudellisia virheitä, jotka vaikuttavat sen pätevyyteen. Lisäksi neuvosto väittää, että kantajan toisen kanneperusteen toisessa kohdassa esiin tuomat tosiseikat ovat riittävän selviä, jotta unionin tuomioistuin voi lausua kyseisestä perusteesta ja hylätä kanteen.
5. Siten neuvosto kunnioittavasti pyytää, että valituksenalainen tuomio kumotaan ja kantajan ensimmäisessä oikeusasteessa esittämä riidanalaisen asetuksen kumoamisvaatimus hylätään.

⁽¹⁾ Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30.11.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1225/2009 (EUVL 2009, L 343, s. 51; perusasetus).

Valitus, jonka Euroopan unionin neuvosto on tehnyt 24.11.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asioissa T-112/14–T-116/14 ja T-119/14, Molinos Río de la Plata ym. v. neuvosto, 15.9.2016 antamasta tuomiosta

(Asia C-607/16 P)

(2017/C 030/40)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan unionin neuvosto (asiamies: H. Marcos Fraile, avustajanaan N. Tuominen, avocat)

Muut osapuolet: Molinos Río de la Plata SA, Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A, Vicentin SAIC, Aceitera General Deheza SA, Bunge Argentina SA, Cámara Argentina de Biocombustibles (Carbio), Euroopan komissio ja European Biodiesel Board (EBB)

Vaatimukset

- Unionin yleisen tuomioistuimen 15.9.2016 antama ja neuvostolle 16.9.2016 tiedoksi annettu tuomio T-112/14–T-116/14 ja T-119/14, Molinos Río de la Plata ym. v. Euroopan unionin neuvosto, on kumottava
- ensimmäisessä oikeusasteessa nostetut kanteet riidanalaisen asetuksen kumoamiseksi on hylättävä
- kantajat on velvoitettava korvaamaan neuvostolle sekä ensimmäisessä oikeusasteessa että muutoksenhakumenettelyssä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Toissijaisesti

- asia on palautettava unionin yleiseen tuomioistuimeen uudelleen käsiteltäväksi
- ensimmäisessä oikeusasteessa ja muutoksenhaussa aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista on päätettävä myöhemmin.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. **Ensinnäkin** unionin yleinen tuomioistuin on soveltanut väärää oikeudellista arviointiperustetta määrittäessään, oliko neuvoston käytettävissä näyttöä siitä, olivatko argentiinalaisten viejien kirjanpitoon sisältyneet raaka-aineiden alhaisemmat hinnat riittävän vääristyneitä sen oikeuttamiseksi, että niistä poikettiin, ja perusasetuksen ⁽¹⁾ 2 artiklan 5 kohdan toisessa alakohdassa säädetyn menetelmän käyttämiseksi. Näin tehdessään unionin yleinen tuomioistuin on asettanut tälle toimielimelle liian raskaan todistustaakan.
2. **Toiseksi** unionin yleisen tuomioistuimen päätelmä siitä, että toimielinten esittämä näyttö ei ollut riittävää sen osoittamiseksi, että kyseessä oli eriytetyn vientiveron järjestelmästä johtuva pääraaka-aineiden hinnan merkittävä vääristymä Argentiinassa, ei ole riittävän perusteltu.
3. **Kolmanneksi** valituksenalaisen tuomion tuomiolauselma, jolla kumotaan polkumyynnitullit kantajia koskevin osin, on suhteeton, koska unionin yleinen tuomioistuin otti huomioon vain yhden kanneperusteen, ja siinä annetaan perusteeton vaikutus todetulle lainvastaisuudelle.
4. Neuvosto osoittaa, että valituksenalaisen tuomioon liittyy useita oikeudellisia virheitä, jotka vaikuttavat sen pätevyYTEEN. Lisäksi neuvosto väittää, että kantajien ensimmäisessä kanneperusteessaan esiin tuomat tosiseikat ovat riittävän selviä, jotta unionin tuomioistuin voi lausua kyseisestä perusteesta ja hylätä kanteet.
5. Siten neuvosto kunnioittavasti pyytää, että valituksenalainen tuomio kumotaan ja kantajien ensimmäisessä oikeusasteessa esittämät riidanalaisen asetuksen kumoamisvaatimukset hylätään.

⁽¹⁾ Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30.11.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1225/2009 (EUVL 2009, L 343, s. 51; perusasetus).

Valitus, jonka Euroopan unionin neuvosto on tehnyt 24.11.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-117/14, Cargill v. neuvosto, 15.9.2016 antamasta tuomiosta

(Asia C-608/16 P)

(2017/C 030/41)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan unionin neuvosto (asiamies: H. Marcos Fraile, avustajanaan N. Tuominen, avocata)

Muut osapuolet: Cargill SACI, Euroopan komissio ja European Biodiesel Board (EBB)

Vaatimukset

- Unionin yleisen tuomioistuimen 15.9.2016 antama ja neuvostolle 16.9.2016 tiedoksi annettu tuomio T-117/14, Cargill SACI v. Euroopan unionin neuvosto, on kumottava
- kantajan ensimmäisessä oikeusasteessa nostama kanne riidanalaisen asetuksen kumoamiseksi on hylättävä
- kantaja on veloitettava korvaamaan neuvostolle sekä ensimmäisessä oikeusasteessa että muutoksenhakumenettelyssä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Toissijaisesti

- asia on palautettava unionin yleiseen tuomioistuimeen uudelleen käsiteltäväksi
- ensimmäisessä oikeusasteessa ja muutoksenhaussa aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista on päätettävä myöhemmin.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. **Ensinnäkin** unionin yleinen tuomioistuin on soveltanut väärää oikeudellista arviointiperustetta määrittäessään, oliko neuvoston käytettävissä näyttöä siitä, olivatko argentiinalaisten viejien kirjanpitoon sisältyneet raaka-aineiden alhaisemmat hinnat riittävän vääristyneitä sen oikeuttamiseksi, että niistä poikettiin, ja perusasetuksen ⁽¹⁾ 2 artiklan 5 kohdan toisessa alakohdassa säädetyn menetelmän käyttämiseksi. Näin tehdessään unionin yleinen tuomioistuin on asettanut tälle toimielimelle liian raskaan todistustaakan.
2. **Toiseksi** unionin yleisen tuomioistuimen päätelmä siitä, että toimielinten esittämä näyttö ei ollut riittävää sen osoittamiseksi, että kyseessä oli eriytetyn vientiveron järjestelmästä johtuva pääraaka-aineiden hinnan merkittävä vääristymä Argentiinassa, ei ole riittävän perusteltu.
3. **Kolmanneksi** valituksenalaisen tuomion tuomiolauselma, jolla kumotaan polkumyynnitullit kantajaa koskevin osin, on suhteeton, koska unionin yleinen tuomioistuin otti huomioon vain yhden kanneperusteen, ja siinä annetaan perusteeton vaikutus todetulle lainvastaisuudelle.
4. Neuvosto osoittaa, että valituksenalaisen tuomioon liittyy useita oikeudellisia virheitä, jotka vaikuttavat sen pätevytyteen. Lisäksi neuvosto väittää, että kantajan ensimmäisessä kanneperusteessaan esiin tuomat tosiseikat ovat riittävän selviä, jotta unionin tuomioistuin voi lausua kyseisestä perusteesta ja hylätä kanteen.
5. Siten neuvosto kunnioittavasti pyytää, että valituksenalainen tuomio kumotaan ja kantajan ensimmäisessä oikeusasteessa esittämä riidanalaisen asetuksen kumoamisvaatimus hylätään.

⁽¹⁾ Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30.11.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1225/2009 (EUVL 2009, L 343, s. 51; perusasetus).

Valitus, jonka Euroopan unionin neuvosto on tehnyt 24.11.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-118/14, LDC Argentina v. neuvosto, 15.9.2016 antamasta tuomiosta

(Asia C-609/16 P)

(2017/C 030/42)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan unionin neuvosto (asiamies: H. Marcos Fraile, avustajanaan N. Tuominen, avocata)

Muut osapuolet: LDC Argentina SA, Euroopan komissio ja European Biodiesel Board (EBB)

Vaatimukset

- Unionin yleisen tuomioistuimen 15.9.2016 antama ja neuvostolle 16.9.2016 tiedoksi annettu tuomio T-118/14, LDC Argentina SA v. Euroopan unionin neuvosto, on kumottava
- kantajan ensimmäisessä oikeusasteessa nostama kanne riidanalaisen asetuksen kumoamiseksi on hylättävä
- kantaja on veloitettava korvaamaan neuvostolle sekä ensimmäisessä oikeusasteessa että muutoksenhakumenettelyssä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Toissijaisesti

- asia on palautettava unionin yleiseen tuomioistuimeen uudelleen käsiteltäväksi
- ensimmäisessä oikeusasteessa ja muutoksenhaussa aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista on päätettävä myöhemmin.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. **Ensinnäkin** unionin yleinen tuomioistuin on soveltanut väärää oikeudellista arviointiperustetta määrittäessään, oliko neuvoston käytettävissä näyttöä siitä, olivatko argentiinalaisten viejien kirjanpitoon sisältyneet raaka-aineiden alhaisemmat hinnat riittävän vääristyneitä sen oikeuttamiseksi, että niistä poikettiin, ja perusasetuksen ⁽¹⁾ 2 artiklan 5 kohdan toisessa alakohdassa säädetyn menetelmän käyttämiseksi. Näin tehdessään unionin yleinen tuomioistuin on asettanut tälle toimielimelle liian raskaan todistustaakan.
2. **Toiseksi** unionin yleisen tuomioistuimen päätelmä siitä, että toimielinten esittämä näyttö ei ollut riittävää sen osoittamiseksi, että kyseessä oli eriytetyn vientiveron järjestelmästä johtuva pääraaka-aineiden hinnan merkittävä vääristymä Argentiinassa, ei ole riittävän perusteltu.
3. **Kolmanneksi** valituksenalaisen tuomion tuomiolauselma, jolla kumotaan polkumyynnitullit kantajaa koskevin osin, on suhteeton, koska unionin yleinen tuomioistuin otti huomioon vain yhden kanneperusteen, ja siinä annetaan perusteeton vaikutus todetulle lainvastaisuudelle.
4. Neuvosto osoittaa, että valituksenalaisen tuomioon liittyy useita oikeudellisia virheitä, jotka vaikuttavat sen pätevyYTEEN. Lisäksi neuvosto väittää, että kantajan ensimmäisessä kanneperusteessaan esiin tuomat tosiseikat ovat riittävän selviä, jotta unionin tuomioistuin voi lausua kyseisestä perusteesta ja hylätä kanteen.
5. Siten neuvosto kunnioittavasti pyytää, että valituksenalainen tuomio kumotaan ja kantajan ensimmäisessä oikeusasteessa esittämä riidanalaisen asetuksen kumoamisvaatimus hylätään.

⁽¹⁾ Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30.11.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1225/2009 (EUVL 2009, L 343, s. 51; perusasetus).

Valitus, jonka Xellia Pharmaceuticals ApS ja Alpharma, LLC, aiemmin Zoetis Products LLC, ovat tehneet 25.11.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-471/13, Xellia Pharmaceuticals ja Alpharma v. komissio, 8.9.2016 antamasta tuomiosta

(Asia C-611/16 P)

(2017/C 030/43)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset

Valittajat: Xellia Pharmaceuticals ApS ja Alpharma, LLC, aiemmin Zoetis Products LLC (edustaja: D. W. Hull, solicitor)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittajat vaativat, että unionin tuomioistuin

- kumoaa valituksenalaisen tuomion kokonaan tai osittain
- kumoaa päätöksen kokonaan tai osittain
- kumoaa sakon tai alentaa sen määrää huomattavasti
- vaihtoehtoisesti palauttaa asian unionin yleisen tuomioistuimen ratkaistavaksi unionin tuomioistuimen antaman tuomion mukaisesti
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut tässä oikeudenkäynnissä sekä unionin yleisessä tuomioistuimessa käydyssä oikeudenkäynnissä.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittajat vetoavat yhdeksään valitusperusteeseen unionin yleisen tuomioistuimen tekemien oikeudellisten virheiden perusteella.

- 1) Unionin yleinen tuomioistuin sovelsi virheellisiä oikeudellisia perusteita arvioidakseen, oliko Alpharma potentiaalinen kilpailija tilanteessa, jossa sen tuotteilla loukattiin Lundbeckin patentteja. Koska todisteita sen osoittamiseksi ei ollut, että Lundbeckin patentit olivat kumottavissa, patentteja on pidettävä pätevinä ja markkinoille tuloa niitä loukkaavilla tuotteilla lainvastaisena.
- 2) Vaikka unionin yleinen tuomioistuin totesi, että Alpharmalle selvisi vain vähän ennen sovintoa, että Lundbeckille myönnettäisiin patentit ja että sen tuotteet loukkasivat Lundbeckin patentteja, se ei arvioinut sitä, oliko komissio näyttänyt toteen, että Alpharman markkinoille tulo oli edelleen taloudellisesti toteuttamiskelpoisen strategian mukaista näiden markkinoille tulon ylimääräisten esteiden valossa. Unionin yleinen tuomioistuin tukeutui sen sijaan näyttöön, jota ei ollut mainittu päätöksessä, ja siirsi todistustaakan valittajille niin, että niiden oli osoitettava virheelliseksi komission väite siitä, että Alpharma oli potentiaalinen kilpailija.
- 3) Unionin yleinen tuomioistuin sovelsi virheellisiä oikeudellisia perusteita sen arvioimiseksi, oliko sovintosopimusta pidettävä ”tarkoitukseen perustuvana” kilpailunrajoituksena, sillä se ei arvioinut sitä, oliko komissio näyttänyt toteen sitä, että sovintosopimuksella oli riittävän todennäköisesti kielteisiä vaikutuksia, eikä ottanut huomioon sitä, ettei komissiolla ollut aikaisempaa kokemusta tällaisista patentteja koskevista sovinnosta.
- 4) Unionin yleinen tuomioistuin ei arvioinut, oliko komissio näyttänyt toteen väitteensä siitä, että sovintosopimuksessa oleva rajoitus ylitti Lundbeckin patenttien soveltamisalan.
- 5) Unionin yleinen tuomioistuin sovelsi virheellisiä oikeudellisia perusteita arvioidessaan, oliko komission suorittaman tutkinnan kesto kohtuuton ja loukattiinko sillä valittajien puolustautumisoikeuksia.
- 6) Unionin yleinen tuomioistuin teki virheen pysyttäessään komission päätöksen osoittaa päätös Zoetisille (nykyisin Alpharma LLC) mutta ei Merck Generics Holding GmbH:lle siitä huolimatta, ettei komissio esittänyt päätöksessä mitään perusteita näiden kahden yhtiön tilanteiden erottamiseksi toisistaan.

- 7) Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen todetessaan, että oikeustila oli riittävän selkeä sovintosopimuksen ajankohtana niin, että valittajat saattoivat yksiselitteisesti varmistaa sen, mitkä heidän oikeutensa ja velvollisuutensa olivat, ja toimia sen mukaisesti.
- 8) Unionin yleinen tuomioistuin teki virheen pysyttäessään päätöksen siitä huolimatta, ettei komissio selvästikään ottanut huomioon väitetyn rikkomisen vakavuutta määrätessään sakon asetuksen 1/2003 ⁽¹⁾ 23 artiklan 3 kohdassa edellytetyn mukaisesti.
- 9) Unionin yleinen tuomioistuin sovelsi virheellisiä oikeudellisia perusteita määrittäessään asiassa merkityksellisen vuoden 10 prosentin ylärajan laskemiseksi A.L. Industrierille määrättävän sakon tasolle.

⁽¹⁾ Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EYVL 2003, L 1, s. 1).

**Valitus, jonka Merck KGaA on tehnyt 28.11.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto)
asiassa T-470/13, Merck v. komissio, 8.9.2016 antamasta tuomiosta**

(Asia C-614/16 P)

(2017/C 030/44)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Merck KGaA (edustajat: B. Bär-Bouyssière, Rechtsanwalt, S. Smith, solicitor, R. Kreisberger, barrister ja D. Mackersie, advocate)

Muut osapuolet: Euroopan komissio ja Generics (UK) Ltd

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa tuomion tuomiolauselman 1 kohdan
- kumoaa päätöksen 1 artiklan 1 kohdan ja 2 artiklan 1 kohdan sekä 3 ja 4 artiklan siltä osin kuin ne on osoitettu Merckille
- vaihtoehtoisesti kumoaa Merckille määrätyn sakon tai alentaa sen määrää
- kumoaa tuomion tuomiolauselman 2 kohdan ja velvoittaa komission vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan sekä korvaamaan Merckin oikeudenkäyntikulut sekä ensimmäisessä oikeusasteessa että tämän valituksen yhteydessä käydyissä oikeudenkäynneissä.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1) Valittajan ensimmäinen valitusperuste koskee sitä, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen todetessaan Generics (UK) -yhtiön (jäljempänä GUK) ja Lundbeckin välillä tehtyjä patentteja koskevia sovintosopimuksia pidettävän SEUT 101 artiklan 1 kohdan nojalla tarkoitukseen perustuvina rajoituksina.

i Valittaja väittää ensimmäisessä perusteessaan, että unionin yleinen tuomioistuin erehtyi sovellettavista oikeudellisista perusteista ja asianmukaisesta lähestymistavasta sen määrittämiseksi, voitiinko patentteja koskevia sovintosopimuksia luonnehtia tarkoitukseen perustuviksi rajoituksiksi etenkin tuomiossa Cartes Bancaires (C-67/13 P) hyväksytyjen oikeusperiaatteiden valossa.

ii Valittaja väittää toisessa perusteessaan, että unionin yleinen tuomioistuin teki virheen jättäessään arvioimatta sen, kävikö patentteja koskevista sovintosopimuksista ilmi riittävänlainen vahingollisuus.

iii Valittaja väittää kolmannessa perusteessaan, että unionin yleinen tuomioistuin teki virheen todetessaan, että patentteja koskevista sovintosopimuksista ilmeni riittävä vahingollisuus sillä perusteella, että ne vastasivat markkinoilta poissulkemista koskevia sopimuksia.

iv Valittaja väittää neljännessä perusteessaan, että unionin yleinen tuomioistuin teki virheen todetessaan, että patentteja koskevista sovintosopimuksista ilmeni riittävä vahingollisuus, kun niiden johdosta vältettiin lopputulokseltaan epävarma oikeudenkäynti.

- v Valittaja väittää viidennessä perusteessaan, että unionin yleinen tuomioistuin teki virheen katsoessaan GUK:lle patenteja koskevien sovintosopimusten perusteella suoritetun maksun yhdeksi tarkoitukseen perustuvan rajoituksen pääasialliseksi osatekijäksi.
- vi Valittaja väittää kuudennessa perusteessaan, että unionin yleinen tuomioistuin teki virheen tukeutuessaan tosiseikkoja koskeviin päätelmiin, jotka eivät ilmenneet patenteja koskevien sovintosopimusten sanamuodosta, tarkoitukseen perustuvaa rajoitusta koskevan toteamuksensa tueksi.
- vii Valittaja väittää seitsemännessä perusteessaan, että unionin yleinen tuomioistuin teki virheen todetessaan, että Euroopan talousalueeseen liittyvät patentteja koskevat sovintosopimukset ylittivät Lundbeckin patenttien soveltamisalan.
- 2) Valittajan toinen valitusperuste koskee sitä, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen todetessaan GUK:n ja Lundbeckin olleen potentiaalisia kilpailijoiden patenteja koskevien sovintosopimusten tekemisen aikaan.
- viii Valittaja väittää kahdeksannessa perusteessaan, että unionin yleinen tuomioistuin teki virheen jättäessään ottamatta huomioon sen, olivatko komission oletamat kahdeksan tapaa päästä markkinoille taloudellisesti toteuttamiskelpoisia tai käytännössä mahdollisia GUK:n kannalta riittävän lyhyellä aikavälillä.
- ix Valittaja väittää yhdeksännessä perusteessaan, että unionin yleinen tuomioistuin teki virheen kääntäessään todistustaakan potentiaalisen kilpailun osalta.
- x Valittaja väittää kymmenennessä perusteessaan, että unionin yleinen tuomioistuin teki virheen todetessaan sen olevan merkityksellistä potentiaalista kilpailua koskevalle arvioinnille, että osapuolet olivat tehneet patenteja koskevia sovintosopimuksia.
- xi Valittaja väittää yhdennessätoista perusteessaan, että unionin yleinen tuomioistuin teki virheen, kun se ei myöntänyt sitä, ettei potentiaalista kilpailua koskevaa arviointia ollut asianmukaista ottaa huomioon ”tarkoituksen perustuvaa rajoitusta” koskevassa arvioinnissa.
- 3) Valittajan kolmas valitusperuste koskee sitä, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen pysyttäessään komission valittajalle määräämän sakon.
- xii Valittaja väittää kahdennessätoista perusteessaan, että unionin yleinen tuomioistuin teki virheen todetessaan, että komissiolla oli toimivalta määrätä sakko kantajalle taikka määrätä suurempi kuin symbolinen sakko.
-

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.12.2016 – Al-Ghabra v. komissio

(Asia T-248/13) ⁽¹⁾

(Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka — Tiettyihin Osama bin Ladenia, al-Qaida-verkostoa ja Talebania lähellä oleviin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvat rajoittavat toimenpiteet — Asetus (EY) N:o 881/2002 — Yhdistyneiden Kansakuntien elimen laatimaan luetteloon merkityn henkilön varojen ja taloudellisten resurssien jäädyttäminen — Tällaisen henkilön nimen merkitseminen asetuksen (EY) N:o 881/2002 liitteessä I olevaan luetteloon — Kumoamiskanne — Oikeudenkäynnin kohtuullinen kesto — Velvollisuus tarkistaa ja perustella esitettyjen kanneperusteiden perusteltavuus — Tuomioistuinvalvonta)

(2017/C 030/45)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Mohammed Al-Ghabra (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: E. Grieves, barrister ja J. Carey, solicitor)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi M. Konstantinidis, T. Scharf ja F. Erlbacher, sitten M. Konstantinidis ja F. Erlbacher)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia: Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehet: aluksi S. Behzadi-Spencer ja V. Kaye, sitten V. Kaye, sitten S. Brandon, ja lopuksi C. Crane, avustajanaan T. Eicke, QC) ja Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: J.-P. Hix ja E. Finnegan)

Oikeudenkäynnin kohde

EUT 263 artiklaan perustuva kanne, jossa vaaditaan kumoamaan yhtäältä tiettyihin Osama bin Ladenia, al-Qaida-verkostoa ja Talebania lähellä oleviin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä sekä Afganistaniin suuntautuvan tiettyjen tavaroiden ja palvelujen viennin kieltämisestä, Afganistanin Talebania koskevien lentokiellon ja varojen sekä muiden taloudellisten resurssien jäädyttämisen laajentamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 467/2001 kumoamisesta 27.5.2002 annettu neuvoston asetusta (EY) N:o 881/2002 (EUVL 2007, L 6, s. 6) kantajaa koskevilta osin ja toisaalta tiettyihin Osama bin Ladenia, al-Qaida-verkostoa ja Talebania lähellä oleviin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä sekä Afganistaniin suuntautuvan tiettyjen tavaroiden ja palvelujen viennin kieltämisestä, Afganistanin Talebania koskevien lentokiellon ja varojen sekä muiden taloudellisten resurssien jäädyttämisen laajentamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 467/2001 kumoamisesta 27.5.2002 annettu neuvoston asetusta (EY) N:o 881/2002 (EUVL 2002, L 139, s. 9).

Tuomiolauselmä

- 1) Kanne jätetään tutkimatta siltä osin kuin siinä vaaditaan tiettyihin Osama bin Ladenia, al-Qaida-verkostoa ja Talebania lähellä oleviin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä sekä Afganistaniin suuntautuvan tiettyjen tavaroiden ja palvelujen viennin kieltämisestä, Afganistanin Talebania koskevien lentokiellon ja varojen sekä muiden taloudellisten resurssien jäädyttämisen laajentamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 467/2001 kumoamisesta 27.5.2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 881/2002 kumoamista Mohammed Al-Ghabraa koskevin osin.
- 2) Kanne hylätään muilta osin perusteettomana.
- 3) Mohammed Al-Ghabra vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja hänet veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.
- 4) Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta sekä Euroopan unionin neuvosto vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 9, 11.1.2014.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.12.2016 – European Dynamics Luxembourg ja Evropaiki Dynamiki v. komissio

(Asia T-764/14) ⁽¹⁾

(Julkiset palveluhankinnat — Tarjouspyyntömenettely — ACTS-passitusjärjestelmään liittyvä tekninen apu, kehittäminen ja täytäntöönpano — Tarjoajan tarjouksen hylkääminen — Sopimuksen tekeminen toisen tarjoajan kanssa — Valintaperusteet — Myöntämisperusteet — Perusteluvelvollisuus — Ilmeinen arviointivirhe — Yhdenvertainen kohtelu — Avoimuus)

(2017/C 030/46)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantajat: European Dynamics Luxembourg SA (Luxemburg, Luxemburg) ja Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateena, Kreikka) (edustajat: aluksi asianajajat M. Sfyri ja I. Ampazis, sitten M. Sfyri)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi S. Bartelt ja A. Marcoulli, sitten S. Bartelt ja M. Konstantinidis)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva, 5.9.2014 tehdyn komission päätöksen kumoamisvaatimus; kyseisellä päätöksellä hylätään kantajien esittämä tarjous rajoitetussa tarjouskilpailussa EuropeAid/135040/C/SER/MULTI, joka koskee ASEAN Customs Transit System -passitusjärjestelmän automatisoidun hallinnoinnin pilottijärjestelmän kehittämistä, ja siinä tehdään hankintasopimus toisen tarjoajan kanssa.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) *European Dynamics Luxembourg SA ja Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE* velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 26, 26.1.2015.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.12.2016 – Printeos ym. v. komissio

(Asia T-95/15) ⁽¹⁾

(Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Tuoteluetteloon sisältyvien vakiokirjekuorten ja painettujen erikoiskirjekuorten eurooppalaiset markkinat — Päätös, jolla SEUT 101 artiklan rikkominen todetaan — Myyntihintojen koordinointi ja asiakaskunnan jakaminen — Sovintomenettely — Sakot — Perusmäärä — Poikkeuksellinen mukauttaminen — Kokonaisliikevaihdon perusteella laskettava 10 prosentin yläraja — Asetuksen (EY) N:o 1/2003 23 artiklan 2 kohta — Perusteluvelvollisuus — Yhdenvertainen kohtelu)

(2017/C 030/47)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantajat: Printeos SA (Alcalá de Henares, Espanja), Tompla Sobre Exprés SL (Alcalá de Henares), Tompla Scandinavia AB (Tukholma, Ruotsi), Tompla France SARL (Fleury-Mérogis, Ranska) ja Tompla Druckerzeugnisse Vertriebs GmbH (Leonberg, Saksa) (edustaja: asianajajat H. Brokelmann ja P. Martínez-Lage Sobredo)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: F. Castilla Contreras, F. Jimeno Fernández ja C. Urraca Caviedes)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, jolla vaaditaan pääasiallisesti Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä (Asia AT.39780 – Kirjekuoret) 10.12.2014 annetun komission päätöksen C(2014) 9295 final osittaista kumoamista ja toissijaisesti kantajille määrätyn sakon määrän alentamista

Tuomiolauselma

- 1) [SEUT 101 artiklan] ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä (Asia AT.39780 – Kirjekuoret) 10.12.2014 annetun komission päätöksen C(2014) 9295 final 2 artiklan 1 kohdan e alakohta kumotaan.
- 2) Euroopan komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 127, 20.4.2015.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 14.12.2016 – PAL-Bullermann v. EUIPO – Symaga (PAL)

(Asia T-397/15) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Menettämismenettely — EU-kuviomerkki PAL — Tavaramerkin julistaminen osittain menetetyksi — Tavaramerkin tosiasiallinen käyttö — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 15 artiklan 1 kohdan a alakohta ja 51 artiklan 1 kohdan a alakohta — Muoto, joka poikkeaa rekisteröidystä tavaramerkistä — Asetuksen (EY) N:o 2868/95 22 säännön 3 ja 4 kohta)

(2017/C 030/48)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: PAL-Bullermann GmbH (Friesoythe-Markhausen, Saksa) (edustaja: asianajaja J. Eberhardt)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: D. Walicka)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Symaga SA (Villarta de San Juan, Espanja) (edustaja: asianajaja A. Tarí Lázaro)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 7.5.2015 tekemästä päätöksestä (asia R 1626/2014-1), joka koskee PAL-Bullerman GmbH:n ja Symaga SA:n välistä menettämismenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) PAL-Bullermann GmbH veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 302, 14.9.2015.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.12.2016 – Guiral Broto v. EUIPO – Gastro & Soul (Café del Sol)

(Asia T-548/15) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin Café del Sol rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiempi kansallinen kuviomerkki Café del Sol — Todistusaineistoa ei ole toimitettu väitemenettelyn oikeudenkäyntikielellä — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 75 ja 76 artikla — Asetuksen (EY) N:o 2868/95 19 ja 20 sääntö — Puolustautumisoikeudet)

(2017/C 030/49)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Ramón Guiral Broto (Marbella, Espanja) (edustaja: asianajaja J. L. de Castro Hermida)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: H O'Neill)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa: Gastro & Soul GmbH (Hildesheim, Saksa)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 16.7.2015 tekemästä päätöksestä (asia R 2755/2014-5), joka koskee Ramón Guiral Broton ja Gastro & Soul GmbH:n välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) viidennen valituslautakunnan 16.7.2015 tekemä päätös (asia R 2755/2014-5), joka koskee Ramón Guiral Broton ja Gastro & Soul GmbH:n välistä väitemenettelyä, kumotaan.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) EUIPO ja Ramón Guiral Broto vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 398, 30.11.2015.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.12.2016 – Guiral Broto v. EUIPO – Gastro & Soul (CAFE DEL SOL)

(Asia T-549/15) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin CAFE DEL SOL rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiempi kansallinen kuviomerkki Café del Sol — Todistusaineistoa ei ole toimitettu väitemenettelyn oikeudenkäyntikielellä — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 75 ja 76 artikla — Asetuksen (EY) N:o 2868/95 19 ja 20 sääntö — Puolustautumisoikeudet)

(2017/C 030/50)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Ramón Guiral Broto (Marbella, Espanja) (edustaja: asianajaja J. L. de Castro Hermida)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: H O'Neill)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa: Gastro & Soul GmbH (Hildesheim, Saksa)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 16.7.2015 tekemästä päätöksestä (asia R 1888/2014-5), joka koskee Ramón Guiral Broton ja Gastro & Soul GmbH:n välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) viidennen valituslautakunnan 16.7.2015 tekemä päätös (asia R 1888/2014-5), joka koskee Ramón Guiral Broton ja Gastro & Soul GmbH:n välistä väitemenettelyä, kumotaan.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) EUIPO ja Ramón Guiral Broto vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 381, 16.11.2015.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.12.2016 – Puro Italian Style v. EUIPO (smartline)

(Asia T-744/15) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Hakemus kuviomerkin smartline rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2017/C 030/51)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Puro Italian Style SpA (Modena, Italia) (edustaja: asianajaja F. Terrano)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: L. Rampini)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 7.10.2015 tekemästä päätöksestä (asia R 2258/2014-1), joka koskee hakemusta kuviomerkin smartline rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Puro Italian Style SpA vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 78, 29.2.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 14.12.2016 – Scorpio Poland v. EUIPO – Eckes Granini Group (YO!)

(Asia T-745/15) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin YO! rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiempi kansallinen sanamerkki YO — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2017/C 030/52)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Scorpio Poland, aiemmin FH Scorpio (Łódź, Puola) (edustaja: asianajaja R. Rumpel)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: A. Schifko ja E. Śliwińska)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Eckes-Granini Group GmbH (Nieder-Olm, Saksa) (edustaja: asianajaja W. Berlit)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n toisen valituslautakunnan 2.10.2015 tekemästä päätöksestä (asia R 1546/2014-2), joka koskee Eckes-Granini Group GmbH:n ja FH Scorpion välistä väittemenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Scorpio Poland veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 59, 15.2.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.12.2016 – Sovena Portugal – Consumer Goods v. EUIPO – Mueloliva (FONTOLIVA)

(Asia T-24/16) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Väittemenettely — Euroopan unionin nimeävä kansainvälinen rekisteröinti — Sanamerkki FONTOLIVA — Aikaisempi kansallinen sanamerkki FUENOLIVA — Suhteellinen hylkäysperuste — Aikaisemman tavaramerkin rekisteröinnin voimassaolo — Uusien tosiseikkojen ja todisteiden esittäminen unionin yleisessä tuomioistuimessa — Aikaisemman tavaramerkin tosiasiallinen käyttö — Päätöksen muuttamista koskeva toimivalta — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta, 42 artiklan 2 ja 3 kohta sekä 65 ja 76 artikla)

(2017/C 030/53)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Sovena Portugal – Consumer Goods SA (Algés, Portugali) (edustaja: asianajaja D. Martins Pereira)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: L. Rampini)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa: Mueloliva SL (Córdoba, Espanja)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n toisen valituslautakunnan 5.11.2015 tekemästä päätöksestä (asia R 1813/2014-2), joka koskee Mueloliva SL:n ja Sovena Portugal – Consumer Goods SA:n välistä väittemenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) toisen valituslautakunnan 4.11.2015 tekemä päätös (asia R 1813/2014-2) kumotaan.
- 2) Mueloliva, SL:n väite Sovena Portugal – Consumer Goods, SA:n hakemaa, Euroopan unionin nimeävää sanamerkin FONTOLIVA kansainvälistä rekisteröintiä vastaan hylätään.
- 3) Kanne hylätään muilta osin.
- 4) EUIPO vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja Sovena Portugal – Consumer Goodsin oikeudenkäyntikuluista unionin yleisessä tuomioistuimessa käydyssä menettelyssä.

- 5) EUIPO ja Mueloliva vastaavat kumpikin puolesta Sovena Portugal – Consumer Goodsille EUIPO:n valituslautakuntakäsittelystä aiheutuneista välttämättömistä kustannuksista.

⁽¹⁾ EUVL C 106, 21.3.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.12.2016 – Apax Partners v. EUIPO – Apax Partners Midmarket (APAX)

(Asia T-58/16) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin APAX rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiempi kansainvälinen sanamerkki APAX — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Tavaroiden ja palveluiden samankaltaisuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta)

(2017/C 030/54)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Apax Partners LLP (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: D. Rose, J. Warner ja J. Curry, solicitors)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: A. Folliard-Monguiral ja I. Moisescu)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Apax Partners Midmarket (Pariisi, Ranska) (edustaja: asianajaja C. Moyou Joly)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n toisen valituslautakunnan 26.11.2015 tekemästä päätöksestä (asia R 1441/2014-2), joka koskee Apax Partners Midmarketin ja Apax Partners LLP:n välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

1) Kanne hylätään.

2) APAX Partners LLP veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien APAX Partners Midmarketille asian käsittelystä Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) valituslautakunnassa aiheutuneet välttämättömät kulut.

⁽¹⁾ EUVL C 111, 29.3.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 14.12.2016 – Grid applications v. EUIPO (APlan)

(Asia T-154/16) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Hakemus sanamerkin APlan rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Kuvailevuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c alakohta)

(2017/C 030/55)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Grid applications GmbH (Wien, Itävalta) (edustaja: asianajaja M. Meyenburg)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: H. Kunz)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 15.2.2016 tekemästä päätöksestä (asia R 1819/2015-4), joka koskee hakemusta sanamerkin APlan rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi

Tuomiolauselma

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Grid applications GmbH veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EUVL C 200, 6.6.2016.

Kanne 18.11.2016 – Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank v. SRB

(Asia T-809/16)

(2017/C 030/56)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG (Bregenz, Itävalta) (edustaja: asianajaja G. Eisenberger)

Vastaaja: Yhteinen kriisintarkaisuneuvosto (SRB)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan yhteisen kriisintarkaisuneuvoston 15.4.2016 tekemän päätöksen SRB/ES/SRF/2016/06 ("Yhteisen kriisintarkaisuneuvoston johdon istunnon 15.4.2016 tekemä päätös kriisintarkaisurahastoon etukäteen suoritettavista vuoden 2016 vakaussmaksuista (SRB/ES/SRF/2016/06)") sekä yhteisen kriisintarkaisuneuvoston 20.5.2016 tekemän päätöksen SRB/ES/SRF/2016/13 ("Yhteisen kriisintarkaisuneuvoston johdon istunnon 20.5.2016 tekemä päätös kriisintarkaisurahastoon etukäteen suoritettavien vuoden 2016 vakaussmaksujen mukauttamisesta, jolla täydennetään yhteisen kriisintarkaisuneuvoston johdon istunnon 15.4.2016 tekemää päätöstä kriisintarkaisurahastoon etukäteen suoritettavista vuoden 2016 vakaussmaksuista (SRB/ES/SRF/2016/13)") ainakin siltä osin kuin nämä päätökset koskevat kantajaa
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

- Ensimmäinen kanneperuste: selkeä olennaisten menettelysääntöjen rikkominen, koska riidanalaisia päätöksiä ei ole julkaistu (kokonaisuudessaan).
- Toinen kanneperuste: selkeä olennaisten menettelysääntöjen rikkominen riidanalaisen päätösten puutteellisten perustelujen johdosta

Kanne 18.11.2016 – Di Bernardo v. komissio

(Asia T-811/16)

(2017/C 030/57)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Danilo Di Bernardo (Bryssel, Belgia) (edustajat: asianajajat S. Orlandi ja T. Martin)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 10.8.2016 tehdyn päätöksen, jolla kilpailun EPSO/AST-SC/03/15 valintalautakunta sulki kantajan pois kyseisestä kilpailusta
- velvoittamaan komission joka tapauksessa korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste perustuu useisiin kilpailun valintalautakunnan tekemiin ilmeisiin arviointivirheisiin kantajan ammatillisen kokemuksen arvioinnissa.
- 2) Toinen kanneperuste, joka on esitetty toissijaisesti, perustuu riidanalaisen päätöksen riittämättömiin perusteluihin ja siihen, että kantajalle ei ilmoitettu valintalautakunnan käyttämiä valintaperusteita.

Kanne 21.11.2016 – Abes v. komissio

(Asia T-813/16)

(2017/C 030/58)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Asianosaiset

Kantaja: Abes – companhia de assistência, bem-estar e serviços para seniores, Lda (São Pedro de Tomar, Portugal) (edustaja: asianajaja N. Mimoso Ruiz)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan, että nyt esillä oleva kumoamiskanne on nostettu asianmukaisesti ja voidaan tutkia SEUT 263 artiklan ja SEUT 264 artiklan nojalla
- kumoamaan SEUT 263 artiklan nojalla 9.8.2016 annetun päätöksen C(2016) 5054 ja toteamaan, että kantelussa kuvattu toimenpide ei ollut SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valtioneuvoston tuki
- kumoamaan SEUT 263 artiklan nojalla 9.8.2016 annetun päätöksen C(2016) 5054 ja toteamaan, että vaikka kanteessa kuvattu toimenpide olisi valtioneuvoston tuki, se soveltuu sisämarkkinoille SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettulla tavalla
- velvoittamaan komission korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu perustelujen puuttumiseen. Kantaja väittää, että päätöstä ei ole perusteltu, koska siinä todetaan, että vaikka katsottaisiin, että toimenpide on SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu tuki, se soveltuu sisämarkkinoille SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettulla tavalla, ilman, että tätä toteamusta on perusteltu.

- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu ilmeiseen arviointivirheeseen. Kantaja väittää, että päätökseen liittyy arviointivirhe siltä osin kuin se koskee tukitoimenpiteen vaikutuksia kilpailuun ja jäsenvaltioiden väliseen kauppaan, koska syyt, joiden vuoksi komissio on katsonut, että toimenpiteen vaikutus jäsenvaltioiden väliseen kauppaan on pelkästään hypoteettinen tai oletettu ja että vaikka tällainen vaikutus olisi olemassa, se voi olla ainoastaan hyvin vähäinen, eivät ole perusteltuja ja johtavat käytännössä vastaavien täsmällisten tukitoimenpiteiden laajenemiseen sekä Tomarin alueella että koko maassa, mistä seuraa, että kotimaasta ja muista jäsenvaltioista peräisin olevat investoinnit tehdään vähemmän houkutteleviksi.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu SEUT 107 artiklan 1 kohdan rikkomiseen, koska komissio i) ei ole tutkinut tarvittavalla huolellisuudella ja objektiivisesti, saattoiko kyseinen tuki vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan; ii) ei ole ottanut huomioon, että ei ole olemassa vähimmäisrajaa tai -prosenttimäärää, jonka alittuessa voitaisiin katsoa *a priori*, että kyseessä ei ole vaikutus jäsenvaltioiden väliseen kauppaan; iii) ei ole ottanut huomioon, että vaikutus jäsenvaltioiden väliseen kauppaan ei riipu tarjottujen palvelujen paikallisesta tai alueellisesta luonteesta eikä kyseisen toiminnan merkityksestä; iv) ei ole todennut riittävällä tavalla, että kun valtion myöntämä tuki vahvistaa yrityksen asemaa muihin yrityksiin verrattuna, on katsottava, että tuensaajayrityksen kanssa kilpailevilla yrityksillä on vähemmän edulliset edellytykset rahoittaa uusia investointeja kyseisessä valtiossa.

Kanne 22.11.2016 – Netflix International ja Netflix v. komissio

(Asia T-818/16)

(2017/C 030/59)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Netflix International (Amsterdam, Alankomaat) ja Netflix Inc. (Los Gatos, Kalifornia, Yhdysvallat) (edustajat: asianajajat C. Alberdingk Thijm, S. van Schaik ja S. van Velze)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 1.9.2016 annetun komission päätöksen,⁽¹⁾ jossa todetaan, että Saksan elokuvatuokilain muuttaminen, sellaisena kuin se toteutetaan seitsemännellä muutoslalla, soveltuu sisämarkkinoille
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kuuteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin⁽²⁾ rikkomiseen.
- Komissio rikkoi kyseisen direktiivin 13 artiklan 1 kohtaa katsoessaan, että Saksan toimenpide on yhteensopiva kyseisen artiklan kanssa, kun sitä tulkitaan ehdotetun muutoksen valossa.
 - Komissio rikkoi kyseisen direktiivin 2 artiklan 1 ja 2 kohtaa ja 3 artiklaa katsoessaan, ettei Saksan toimenpiteellä loukata alkuperämaan periaatetta.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu SEUT 110 artiklan rikkomiseen.
- Komissio rikkoi SEUT 101 artiklaa katsoessaan, ettei Saksan toimenpiteellä syrjitä Saksan ulkopuolelle sijoittautuneita tilausvideopalvelujen tarjoajia vaan että se koskee saksalaista yleisöä.

- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu SEUT 56 artiklan rikkomiseen.
- Komissio rikkoi SEUT 56 artiklaa, koska se ei tutkinut, loukataanko Saksan toimenpiteellä palvelujen tarjoamisen vapautta, kuten sillä tehdään.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu SEUT 49 artiklan rikkomiseen.
- Komissio rikkoi SEUT 49 artiklaa, koska se ei tutkinut, loukataanko Saksan toimenpiteellä sijoittautumisvapautta, kuten sillä tehdään.
- 5) Viides kanneperuste, joka perustuu SEUT 107 artiklan rikkomiseen.
- Komissio rikkoi SEUT 107 artiklaa katsoessaan, että Saksan toimenpide merkitsee sellaista valtiontuen muotoa, joka voidaan oikeuttaa kulttuuriin liittyvällä tavoitteella ja joka soveltuu sisämarkkinoille.
- 6) Kuudes kanneperuste, joka perustuu olennaisten menettelymääräysten rikkomiseen.
- Komissio rikkoi olennaisia menettelymääräyksiä, koska se ei päätöksessään täyttänyt edellytyksiä, jotka SEUT 296 artiklan 2 kohdassa on vahvistettu perusteluvollisuuden osalta ja Euroopan unionin perusoikeusasiakirjan 41 artiklassa hyvän hallinnon osalta.

⁽¹⁾ Tukiohjelmasta SA.38418 – 2014/C (ex 2014/N), jonka Saksa aikoo toteuttaa elokuvatuotannon ja elokuvien jakelun tukemiseksi (tiedoksiannettu numerolla C(2016) 5551), 1.9.2016 annettu komission päätös (EU) 2016/2042 (EUVL 2016, L 314, s. 63).

⁽²⁾ Audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi) 10.3.2010 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/13/EU (EUVL 2010, L 95, s. 1).

Kanne 25.11.2016 – Celio International v. komissio

(Asia T-832/16)

(2017/C 030/60)

Oikeudenkäyntikieli: englantia

Asianosaiset

Kantaja: Celio International SA (Bryssel, Belgia) (edustajat: asianajajat H. Gilliams ja J. Bocken)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Belgian kuningaskunnan toteuttamasta ylisuurten voittojen verovapautta koskevasta valtiontukiohjelmasta SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) 11.1.2016 annetun komission päätöksen ⁽¹⁾
- toissijaisesti kumoamaan päätöksen 2–4 artiklan
- tai ainakin kumoamaan päätöksen 2–4 artiklan siltä osin kuin näissä artikloissa a) vaaditaan perimään tuki takaisin muilta yksiköiltä kuin niiltä, joille on annettu päätöksessä määritelty ”ylisuurten voittojen verovapautta koskeva ratkaisu”, ja b) vaaditaan perittäväksi takaisin tuensaajan verosäästöjen määrää vastaava määrä ilman, että Belgian annetaan ottaa huomioon toisen veroviranomaisen tosiasiaa suorittamaa oikaisua ylöspäin ja
- velvoittamaan komission maksamaan oikeudenkäyntikulut..

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäisessä kanneperusteessa vedotaan ilmeiseen arviointivirheeseen, harkintavallan väärinkäyttöön ja siihen, ettei riidanalaisessa päätöksessä ole perusteltu asianmukaisesti sitä, miksi siinä katsotaan, että kyseessä on tukiohjelma.

- 2) Toisessa kanneperusteessa vedotaan SEUT 107 artiklan rikkomiseen ja perusteluvollisuuden laiminlyöntiin sekä ilmeiseen arviointivirheeseen siltä osin kuin riidanalaisessa päätöksessä katsotaan, että tukiohjelmalla annetaan valikoivaa etua.
- 3) Kolmannessa kanneperusteessa vedotaan SEUT 107 artiklan rikkomiseen, perusteluvollisuuden laiminlyöntiin ja ilmeiseen arviointivirheeseen siltä osin kuin riidanalaisessa päätöksessä väitetään, että tukiohjelma johtaa edun saamiseen.
- 4) Neljännessä kanneperusteessa vedotaan toissijaisesti SEUT 107 artiklan rikkomiseen, perustellun luottamuksen loukkaamiseen, suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen, ilmeiseen arviointivirheeseen, harkintavallan väärinkäyttöön ja siihen, ettei päätöksessä ole perusteltu asianmukaisesti sitä, miksi Belgia määrätään perimään kyseinen tuki takaisin.

⁽¹⁾ Ylisuurten voittojen verovapautta koskevasta valtiontukiohjelmasta SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN), jonka Belgia on toteuttanut, 11.1.2016 annettu komission päätös (EU) 2016/1699 (tiedoksiannettu numerolla C(2015) 9837) (EUVL 2016, L 260, s. 61).

Kanne 28.11.2016 – Louvers Belgium v. komissio

(Asia T-835/16)

(2017/C 030/61)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Louvers Belgium Company (Zaventem, Belgia) (edustaja: asianajaja V. Lejeune)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan komission 19.9.2016 antaman päätöksen olla hyväksymättä kantajan tarjousta ja tehdä sopimus nro OIB.02/PO/2016/012/703 ryhmittymän RIDEAUPRESS ITLINE kanssa
- hyväksymään kantajan vahingonkorvausvaatimuksen ja tämän seurauksena velvoittamaan Euroopan komissio maksamaan kantajalle 387 500 euron suuruisen pääoman korvauksena vahingosta, jonka se kärsi sopimuksen menettämisen vuoksi, viivästyskorokoineen ja laillisine korkoineen lakiin perustuvan korkokannan mukaisesti koko määrän maksamiseen saakka
- velvoittamaan Euroopan komissio korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu perusteluvollisuuden laiminlyöntiin sekä hyvää hallintoa koskevan kantajan oikeuden loukkaamiseen ja avoimuusperiaatteen loukkaamiseen, koska kantajan toistuvista ja itsepintaisista pyynnöistä huolimatta komissio ei toimittanut sille toimittajaksi valitun tuotteiden teknisiä eritelmiä eikä tämän komissiolle toimittamien tarjousten ja näytteiden arviointikertomuksen tuloksia.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu avoimuusperiaatteen ja tarjoajien yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamiseen sekä tarjouseritelmän laatimishetkellä että komission arvioidessa tarjoajien tarjouksia. Kantaja moittii erityisesti vastaajaa siitä, että tämä
 - ensinnäkin toisti tarjouseritelmänsä laatiessaan erään tarjoajan aiemman tarjouspyynnön, jonka kohde oli samankaltainen ja jonka se oli perusteettomasti kumonnut, yhteydessä tarjoamien tuotteiden tekniset ominaisuudet ja valokuvat, minkä vuoksi markkinoiden kilpailulle avaamiselle luotiin perusteettomia esteitä
 - toiseksi rikkoi tarjoajien yhdenvertaisen kohtelun perustavanlaatuisista sääntöä asettamalla erittäin rajoittavia ja teknisestä näkökulmasta tarkasteltuna perusteettomia teknisiä vaatimuksia, joiden osalta oli ilmeistä, että niiden oli tarkoitus osua täysin yhteen tietyn talouden toimijan tuotteiden kanssa ja

- kolmanneksi jätti arvioimatta objektiivisesti ja riippumattomasti kantajan riidanalaisessa tarjouspyyntömenettelyssä tekemän tarjouksen ja hylkäsi sen perusteettomasti, koska kantajan tuotteet vastasivat täydellisesti tarjouseritelmässä tarkoitettuja tuotteiden teknisten ominaisuuksien vähimmäisvaatimuksia, minkä vuoksi ne olivat vastaavasti asetettujen vaatimusten mukaisia.

Kantaja katsoo näin ollen tässä toisessa kanneperusteessaan, että sen tekemä tarjous oli teknisten vaatimusten mukainen ja näin ollen säännönmukainen. Euroopan komission olisi pitänyt arvioida tarjous taloudellisesta näkökulmasta käsin, jolloin se olisi tehnyt sopimuksen kantajan kanssa, koska sen hintatarjous oli edullisin.

Kanne 30.11.2016 – Puola v. komissio

(Asia T-836/16)

(2017/C 030/62)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Puolan tasavalta (asiamies: B. Majczyna)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan valtioneuvoston päätöstä SA.44351 (2016/C) (ex 2016/NN) – Puola – Puolan vähittäiskauppaveron – 19.9.2016 annettua komission päätöstä, joka on annettu tiedoksi numerolla C(2016)5596 ja
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että Puolan vähittäiskauppaveron on virheellisesti pidetty SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna valtioneuvoston päätöksellä, mikä johtuu siitä, että valikoivuutta koskevaa edellytystä on arvioitu ilmeisen virheellisesti.
 - Puolan vähittäiskauppaveron ei voida ensi arviolta pitää valikoivana, koska sen rakenne ei salli mitään poikkeusta kyseisen veron omasta viitejärjestelmästä: progressiiviset verokannat ovat kiinteä osa mainitun veron viitejärjestelmää.
 - Vaikka oletettaisiin, että kyseiset kaksi progressiivista verokantaa eivät olisi Puolan vähittäiskauppaveron kuuluvan viitejärjestelmän osa, on katsottava, että ainakin yleisimminkin sovellettava yksi yhtenäinen verokanta on viitejärjestelmän osa eivätkä progressiiviset verokannat ole missään tapauksessa tietyille sellaisille yrityksille myönnetty poikkeus, jotka kyseisen veron tavoitteen mukaan ovat muiden yritysten tilanteeseen verrattavassa oikeudellisessa ja tosiasiallisessa tilanteessa.
 - Puolan vähittäiskauppaveron progressiiviset verokannat ja veron perusteen kynnysarvo ovat joka tapauksessa suhteellisuusperiaatteen mukaisia.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 13.7.2015 annettua neuvoston asetuksen (EU) 2015/1589 13 artiklan 1 kohdan rikkomiseen ja suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen sillä perusteella, että komissio on kantajan mukaan määrännyt, että Puolan vähittäiskauppaveron progressiivisen asteikon soveltaminen on keskeytettävä välittömästi.
 - Soveltamisen keskeyttämisestä määrääminen ei ollut tarpeen, kun otetaan huomioon se, että Puolan vähittäiskauppaveron valikoivuudesta oli vakavia epäilyksiä.

— Soveltamisen keskeyttämisestä määrääminen ei ollut tarpeen, koska komissio ei ole toimittanut näyttöä Puolan vähittäiskauppaveron soveltamisen riittävän haitallisista vaikutuksista.

3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu riidanalaisen päätöksen puutteelliseen ja riittämättömään perustelemiseen

— Riidanalaista päätöstä ei ole asianmukaisesti ja riittävästi perusteltu siltä osin kuin kyse on Puolan vähittäiskauppaveron valikoivuutta koskevan edellytyksen arvioinnista.

— Riidanalaista päätöstä ei ole asianmukaisesti ja riittävästi perusteltu siltä osin kuin kyse on Puolan vähittäiskauppaveron progressiivisen asteikon soveltamisen välittömästä keskeyttämisestä.

Kanne 24.11.2016 – Alex v. komissio

(Asia T-841/16)

(2017/C 030/63)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Alex SCI (Bayonne, Ranska) (edustaja: asianajaja J. Fouchet)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan Euroopan komission 21.9.2016 päivätyt päätökset

— toteamaan sääntöjenvastaisiksi ja yhteismarkkinoille soveltumattomiksi tuet, jotka EAKR, Ranskan valtio, Akvitanian aluevaltuusto ja Pyrénées Atlantiquesin departementin valtuusto ovat myöntäneet CABABille

ja siten

— määräämään Ranskan valtion, sen hajautettuun hallintoon kuuluvat Akvitanian aluevaltuuston ja Pyrénées Atlantiquesin departementin valtuuston sekä Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR) palauttamaan sääntöjenvastaisesti maksetut tuet laillisine korkoineen tuen käytettäväksi asettamisesta lähtien

— velvoittamaan Euroopan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan, myös 5 000 euron asianajokulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu Euroopan komission päätöksen sisäiseen lainvastaisuuteen.

2) Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, ettei Technocité-hankkeeseen myönnettyä rahoitusta, jonka EAKR, Ranskan tasavalta, Akvitanian aluevaltuusto ja Pyrénées Atlantiquesin departementin valtuusto ovat toteuttaneet Communauté d'agglomération Côte-Basque-Adourin (CABAB) hyväksi, ollut annettu tiedoksi.

3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu rahoituksen soveltumattomuuteen sisämarkkinoille.

4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu rahoituksen myöntämisen edellytysten täyttämättä jättämiseen.

Kanne 7.12.2016 – Fertisac v. ECHA

(Asia T-855/16)

(2017/C 030/64)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Fertisac, S.L. (Atarfe, Espanja) (edustaja: asianajaja J. Gómez Rodríguez)

Vastaaja: Euroopan kemikaalivirasto (ECHA)

Vaativukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan ECHAN 15.11.2016 tekemän päätöksen nro SME (2016) 5150, jossa todettiin, ettei FERTISAC S.L. täytä edellytyksiä keskisuuria yrityksiä koskevan maksunalennuksen saamiselle, ja jolla se veloitettiin maksamaan hallinnollinen maksu
- mitätöimään ECHAN päätökseen nro SME (2016) 5150 perustuvan ECHAN 15.11.2016 asettaman laskun nro 10060160, jonka määrä vastaa FERTISAC S.L:n maksaman määrän ja suurelta yritykseltä perittävän määrän erotusta
- kumoamaan ECHAN 15.11.2016 asettaman laskun nro 10060161, jossa määritetään ECHAN päätöksessä nro SME (2016) 5150 tarkoitettu hallinnollinen maksu
- velvoittamaan Euroopan kemikaaliviraston (ECHA) korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu FERTISAC S.L:n luokitteluun suureksi yritykseksi

- Tässä yhteydessä väitetään, että mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä 6.5.2003 annetun komission suosituksen 2003/361/EY (EYVL 2003, L 124, s. 36) liitteessä olevan 2 artiklan 1 kohdan mukaan mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritysten) luokka koostuu yrityksistä, joiden palveluksessa on vähemmän kuin 250 työntekijää ja joiden vuosiliikevaihto on enintään 50 miljoonaa euroa tai taseen loppusumma on enintään 43 miljoonaa euroa.

Yrityksen luokittelussa pk-yritykseksi sovelletaan kantajan mukaan kahta kynnystä. Kyse ei sen mukaan ole vain yhden kynnyksen ylittymisestä (kuten on katsottu ECHAN päätöksessä, jossa tarkastellaan vain yhtä kynnystä eli vuosittaista liikevaihtoa) siten, että ensimmäinen eli henkilöstömäärää koskeva edellytys, joka on selkeästi erotettu konjunktioilla ”ja”, voitaisiin sivuuttaa. FERTISAC S.L:n henkilöstömäärä ei ole missään vaiheessa ylittänyt 250 henkilön kynnystä.

2) Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että vastaaja tulkitsee suositusta 2003/361 virheellisesti

- Tässä yhteydessä väitetään, että kantajan koon määrittämiseksi on otettava huomioon ainoastaan kantajan ja sen omistusyhteisyritysten tiedot. Kantaja ei kuulu konserniin. Euroopan komission julkaisema pk-yrityksen käsitettä koskeva opas vahvistaa kantajan mukaan tällaisen tulkinnan. Toisaalta kantaja mainitsee, että kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/ETY ja 2000/21/EY kumoamisesta 18.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006 (EUVL 2006 L 396, s. 1) 3 artiklassa sekä kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH) annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EY) N:o 1907/2006 perustuvista Euroopan kemikaalivirastolle suoritettavista maksuista 16.4.2008 annetun komission asetuksen (EY) N:o 340/2008 (EUVL 2008, L 107, s. 6) johdanto-osan yhdeksännessä perustelukappaleessa ja 2 artiklassa viitataan pk-yritysten määrittämisen osalta suositukseen 2003/361.

Kanne 7.12.2016 – Fútbol Club Barcelona v. komissio

(Asia T-865/16)

(2017/C 030/65)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Fútbol Club Barcelona (Barcelona, Espanja) (edustajat: asianajajat J. Roca Sagarra, J. del Saz Cordero, R. Vallina Hoset ja A. Selles Marco)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa Espanjan tietyille jalkapalloseuroille myöntämää valtiontukea SA.29769 (2013) (ex 2013/NN) koskevan, 4.7.2016 tehdyn Euroopan komission päätöksen (ensisijainen vaatimus)
- kumoaa mainitun päätöksen 4 ja 5 artiklan (toissijainen vaatimus)
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan riidanalaisella päätöksellä rikotaan SEUT 49 artiklaa, tarkasteltuna yhdessä SEUT 107 ja SEUT 108 artiklan kanssa, sekä Euroopan perusoikeuskirjan (perusoikeuskirja) 16 artiklaa siltä osin kuin siinä suoritettu päättely perustuu sijoittautumisvapautta rajoittavaan kansalliseen lainsäädäntöön.
2. Toinen kanneperuste, jonka mukaan riidanalaisella päätöksellä rikotaan SEUT 107 artiklan 1 kohtaa siltä osin kuin i) siinä ei oteta sovellettavia vähennyksiä huomioon verokannoittain kunkin verokannan ja verotettavan kohteen osalta; ii) sitä tehtäessä ei ole toimittu puolueettomasti hakemalla todisteita sekä asianomaiselle edullisista että sille kielteisistä seikoista; minkä vuoksi iii) siinä todetaan lainvastaisesti, että kyseessä on SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu etu.
3. Kolmas kanneperuste, jonka mukaan riidanalaisella päätöksellä loukataan i) luottamuksensuojan periaatetta, koska siinä määrätään perittäväksi takaisin väitetty tuki, kun otetaan huomioon, että Espanjan viranomaisten toimien ja menettelyn keston perusteella FC Barcelonan voitiin katsoa perustellusti voivan luottaa sitä koskevan verojärjestelmän lainmukaisuuteen; ja ii) oikeusvarmuuden perustavanlaatuisesta vaatimuksesta.
4. Neljäs kanneperuste, jonka mukaan riidanalaisella päätöksellä rikotaan SEUT 107 artiklan 1 kohtaa siltä osin kuin päätöksessä ei oteta huomioon, että tuki oli perusteltavissa verojärjestelmän sisäisellä systematiikalla.
5. Viides kanneperuste, jonka mukaan riidanalaisella päätöksellä rikotaan SEUT 108 artiklan 1 kohtaa ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 13.7.2015 annetun asetuksen (EU) N:o 2015/1589 (EUVL 2015, L 248, s. 9) 21–23 artiklaa siltä osin kuin päätöksessä määrätään perittäväksi takaisin olemassa oleva tuki eikä noudateta tämän tyyppisiä tukia koskevaa menettelyä.

Kanne 11.12.2016 – QI ym. v. komissio ja EKP

(Asia T-868/16)

(2017/C 030/66)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti***Asianosaiset**

Kantaja: QI (Ateena, Kreikka) ja 15 muuta kantajaa (edustajat: asianajajat S. Pappas ja I. Ioannidis)

Vastaaja: Euroopan komissio ja Euroopan keskuspankki

Vaatimukset

Kantajat vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin

- velvoittaa Euroopan unionin ja/tai Euroopan keskuspankkijärjestelmän (EKPJ) korvaamaan kanteessa mainitut määrät, jotka vastaavat vahinkoa, joka kantajille on aiheutunut heidän laittomasta osallisuudestaan Kreikan valtionvelan uudelleenjärjestelyyn yhteistoimintalausekkeiden jälkikäteisen käyttöönoton vuoksi
- toissijaisesti velvoittaa unionin ja/tai Euroopan keskuspankin (EKP) korvaamaan kanteessa mainitut määrät, jotka vastaavat vahinkoa, joka on aiheutunut Kreikan julkisen sektorin velkojen laittomasta poissulkemisesta Kreikan valtionvelan uudelleenjärjestelystä
- joka tapauksessa velvoittaa EKP:n korvaamaan kantajille kanteessa mainitut vahingot, jotka ovat aiheutuneet kullekin kantajalle EKPJ:n laittomasta poissulkemisesta Kreikan valtionvelan uudelleenjärjestelystä
- velvoittaa EKP:n ja/tai unionin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat viiteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste koskee sitä, että unionin ja/tai EKP:n ja EKPJ:n toimet on tehty ultra vires ja SEUT 120–126 artiklan, 127 artiklan ja 352 artiklan 1 kohdan vastaisesti.
- 2) Toinen kanneperuste koskee sitä, että EKP:n ja EKPJ:n toimet, jotka koskevat erityisesti EKPJ:n poissulkemista velkojen uudelleenjärjestelystä koskevat toimet rikkovat SEUT 123 artiklaa.
- 3) Kolmas kanneperuste koskee sitä, että unionin ja/tai EKP:n ja EKPJ:n toimet loukkaavat kantajien oikeutta Euroopan unionin perusoikeuskirjan 17 artiklan mukaiseen omaisuuden suojaan.
- 4) Neljäs kanneperuste koskee sitä, että unionin ja/tai EKP:n ja EKPJ:n toimet loukkaavat SEUT 63 artiklan mukaista pääomien vapaata liikkuvuutta.
- 5) Viides kanneperuste koskee sitä, että unionin ja/tai EKP:n ja EKPJ:n toimet loukkaavat kantajien oikeutta Euroopan unionin perusoikeuskirjan 20 artiklan mukaiseen yhdenvertaiseen kohteluun.

Kanne 9.12.2016 – repowermap v. EUIPO – Repower (REPOWER)

(Asia T-872/16)

(2017/C 030/67)

Oikeudenkäyntikieli: *ranska***Asianosaiset ja muut osapuolet**

Kantaja: repowermap.org (Bern, Sveitsi) (edustaja: asianajaja P. González-Bueno Catalán de Ocón)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Repower AG (Brusio, Sveitsi)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen tavaramerkki: Tavaramerkin "REPOWER" Euroopan unionin nimeävä kansainvälinen rekisteröinti – Euroopan unionin nimeävä kansainvälinen rekisteröinti nro 1 020 351

EUIPO:ssa käyty menettely: Mitättömyysmenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 26.9.2016 asiassa R 2311/2014-5 tekemä toinen päätös (peruuttamisen jälkeen)

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- muuttaa riidanalaista päätöstä julistamalla riidanalaisen tavaramerkin mitättömäksi kaikkien niiden palveluiden ja tavaroiden osalta, joita ei ole hylätty riidanalaisella päätöksellä, lukuun ottamatta tavaroiden pakkaamista ja varastointia (luokka 39), matkojen järjestämistä (luokka 39) ja palosammuttimia (luokka 9)
- velvoittaa EUIPO:n ja Repower AG:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c alakohtaa on rikottu
 - Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu
 - Asetuksen N:o 207/2009 75 artiklaa, luettuna yhdessä SEUT 296 artiklan kanssa, on rikottu.
-

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI